

LA PUBLICITAT

ANY LII - NUM. 17.348 - PREU: 10 CENTS
BARCELONA, DIVENDRES, 3 DE NOVEMBRE DE 1929
TALLER D'IMPRESSA: CANA BARBARA, 11-12 - TELEFON 19000

La venda que s'ha organitzat a la Sala Parés per als dies 10 al 15 de novembre, és el major esforç realitzat fins ara per anivellar el nostre mercat artístic amb el de les grans ciutats del centre d'Europa.

CRONICA

El millor homenatge

Si una tasca d'aquests darrers quinze anys hem de qualificar de transcendental i duradora i podem sentir-nos orgullosos, és la de la unificació ortogràfica del català. Sovint és titllat el nostre poble d'anàrquic i derrotista: tantmateix en aquest cas s'ha comportat amb disciplina i amb fe com en cap altre. Es pot dir que en cap altre no havia vist d'una manera tan clara els guanys que hi havia a prendre una direcció determinada.

Bo és que una ortografia sigui adaptada a la llengua, coherent i senzilla — i aquestes qualitats la de l'Institut d'Estudis Catalans les té per damunt de totes les altres que ha vingut a substituir —, és això: però millor que tot és que una llengua només sigui escrita d'una manera. L'absurda ortografia anglesa, la complicada ortografia francesa són preferibles a un estat d'indecisió i de divergència, que deixés l'escriptura d'aquestes llengües a la fantasia dels escriptors. Si l'home parla perquè l'escoltin, escriu perquè el lleixin, i per tant ha de fer-ho aplanant totes les dificultats que poden interposar-se. Acumular-les, fer que cada lletra o cada període posi al lector un problema d'adaptació, no és altra cosa que allunyar-lo. Els grans tiratges — sense els quals la producció literària és un simple esbargiment de cenacle — només són possibles quan hi ha una gran massa de gent no pas que parli una llengua, sinó capaç de llegir-la. Llengües d'un cens de molts milions, a causa de l'analfabetisme, resten en llurs tiratges molt per sota d'altres llengües, com el danès, que, si pocs la parlen, és la que la parlen la lleixen. Bé, doncs, l'anarquia ortogràfica, aquesta mena de fet a l'analfabetisme — a l'analfabetisme per desgrís, el més trist de tots —, o, pel suau pendent del menor esforç, decanta a llegir una altra llengua més planera, si hom la té al seu abast.

La unitat ortogràfica no és cap fi en ella mateixa, és només mitjà — indispensable, però — d'escampar una llengua, de demostrar-ne la lectura. I és clar, qui ho ha caput tot d'una són els editors. Ara mateix tenim damunt la taula el primer fascicle del nou *Diccionari Enciclopèdic*, de la casa Salvat. La primera edició d'aquesta obra important era d'anys esgotada: en fer-ne ara una de nova, la primera millora que entre les altres hi ha estat introduïda és de redactar-la segons les normes de l'Institut. De no fer-ho, hauria estat ofegar l'obra en el bressol. I és que potser ja sigui temps de parlar encara d'ortografia de l'Institut. A l'Institut no s'hi pot dir: però ja no és seva, és de tot el poble, que s'apressa a adoptar-la; arui és senzillament això: l'ortografia catalana. Qualsevol altra seria només la d'alguns catalans — o d'alguns.

Qui hagués tingut l'esperança que, perdut el suport oficial, l'ortografia de l'Institut cauria, i tornarien al caotisme pintoresc, per donar-se per desenganyat. Es que no es tractava de cap imposició, sinó de quelcom acceptat lliurement i amb entusiasme pels escriptors, que volen que el poble els lleixi, i pels lectors, que no volen que els facin rodar el cap. Per això en aquests darrers anys, quan es poden notar els efectes de la unitat ortogràfica, ens trobem que adue desaparegudes del tot les publicacions oficials en llengua catalana, la premsa i el llibre català han fet el progrés que està a la vista de tots. La unitat ortogràfica de fet ja no existeix, perquè de comú acord l'han resolta els escriptors, els editors i el poble. El cas, per exemple, del *Diccionari Enciclopèdic* Salvat parla amb gran eloqüència.

Aquesta és, fet i fet, la millor part de l'homenatge a Pompeu Fabra. Destí envejable d'assaborir el triomf i el consolidament de l'obra pròpia! A poc els és permès de veure acceptat per tot el poble el fruit del seu treball, de veure incorporat al tresor de les institucions col·lectives. Es que també són pocs els qui encerten a satisfer la necessitat més urgent de cada hora.

L. NICOLAU D'OLWER

ROLL DE DIETARI

LA CENSURA ANGLESA

La paradoxa anglesa continua a donar els seus fruits. D'una banda trobem una literatura arida, llibre, deslliurada. D'altra banda, la censura política que persisteix a mantenir uns punts de vista que ja no lliguen amb el món del poble.

Ara fa poc hem estat retirats d'una galeria d'exposicions les pintures de D. H. Lawrence, conegut novel·lista que s'ha revelat també pintor remarcable. El censor ha jutjat que certes teles on apareixien plegats homes i dones en uniforme paradísic no eren exhibibles: atacaven els principis de la respectabilitat britànica.

Les protestes han estat espesses. Però les pintures han restat en els magatzems de la policia.

I encara, la paradoxa que resulta d'un criteri oficial en contradicció amb un criteri literari i social, no és tan greu ni tan impressionant com el que deriva de l'actual combinació de llibertat i intolerància que manté l'Estat anglès. Fixeu-vos-hi. Els ciutadans de Londres o de Manchester poden en ús de l'ur constitució proclamar el seu atenció, escriure llibres — i no se n'estan pas — on es propaguen un materialisme perfecte, despoliar el cel, darwinitzar la terra, etc. A l'Hide Park de Londres — si hauria estat explotat aquest clisé! — els propagandistes espontanis poden propagar totes les idees. Els escriptors poden, com en una novel·la d'Aldous Huxley, fer un seguit de placenteries sobre la teometria, la teografia, la teogamia... Això és tolerat, això és consentit. Però, en canvi, a penes entra en joc el papu sexual, l'Estat és desvetlla i es posa energicament en acció. Dirien que sent amenaçades les coses més precioses i més respectables, les úniques gairebé que autoritzen una represa de la inquisició.

No és, doncs, aventurat de dir que avui, i en el terreny pràctic, la religió *tout court* es troba força més indefensa que la religió sexual. Ho farà que aquesta té molts més proselitges que no pas l'altra? No m'estranjaria. Cada dia topeu amb homes que són liberalíssims i tolerantíssims en gairebé tots els ordres, però que reaccionen violentament davant l'exhibició d'un nu o d'una novel·la que remou el problema nefand. Cert que també hi ha la contrapartida, és a dir, els temperaments conservadors en política, però liberals en matèria sexual. Però aquests, lligats per llurs compromisos de partit, mai no compensen l'embarzida dels pudibundistes.

Segui com sigui, la situació d'Anglaterra en aquest punt — situació més o menys identificable en molts d'altres països — fa reflexionar, i com més s'hi reflexiona més sorprèn.

CARLES SOLDEVILA

La Catalunya seca

Estralls del eixut i revifalles

Les llargues setades, seques que a desertiques, són el flagell de les comarques ponentines; sort que de tant en tant alguna pluja benefactora fecunda aquestes terres fèrtils.

Un jorn, entre dos festes, ens atansàvem amb la motxilla al coll al poblet de La Palma, encarnat sobre un relleix de la llomada que parteix aigües entre el riu Montsant i l'Ebre, a les envistes de la vall d'aquest corrent fluvial mestre. Ens trobàvem, doncs, en plena comarca de la Ribera de l'Ebre. La terra patia set; els camps ressecats mostraven les terres clivellades i obertes com boques que demanen aigua. Erem a darreries de maig; i els sembrats, blat per als homes i ordi per a les bèsties, no pujaven un pam de terra; esgroguits, mostraven llur raquitisme infundat. No sé per què, però, la visió d'aquests escampalls de tiges frassades m'estrenyia el cor com si fossin una munió de vides escanyolides per la misèria.

La conversa amb la gent del poble fou un plany seguit. Les secades són més fortes que abans, puix que els nivells prometedors que venien a assonar la terra ara no passen del Montsant, ja allí es desfan o s'evaporen. Les fonts s'han apagat; les basses, que alguns propietaris preveïen construint, escarmentats per la persistència dels eixuts, s'esgotaven; les dones, amb la manca d'aigua, havien de fer una hora llarga de camí per anar a rentar la roba al riu Montsant i altre tant de tornada. Aquells oliverars, que en una bona anyada solien donar 40.000 quarteres d'olives; aquells camps, que l'any passat havien donat ordi per al bestiar del poble i en sobrà molt per a vendre; aquells ametllers, que, delmats per les secades encara, però, donen de 4.000 a 5.000 quarteres d'ametlla, i aquells vinyars i terres blateres que si plou fan de vi i pa el menester per a la despesa del poble, tots aquests cereus essencials enguany s'havien malmes o riscaven de perdre's, enfonsant la gent en la misèria. L'estiu es presentava paorós; transcorreguts els mesos en que acostumava a ploure (setembre, octubre i maig) sense una gota d'aigua, s'havia perdut tota esperança, si Déu no feia un miracle. Descomptada la possibilitat de collites essencials, com la del blat i l'ordi, problemàtiques les altres, ben tot els homes i la joventut, haurien d'anar-se'n, com tants anys ho han de fer; però encara, atrets per la terra, amb les pluges tornen. Amb tot, n'hi ha que s'hi queden, si han trobat una bona ocupació. Aquesta gent tan terrassana té un fort tirat a anar a les fàbriques; són tants els palmarencs que hi ha a Sabadell que al poble ja diuen ingenuament que "Sabadell és un carrer de La Palma". La repeticio d'aquests moviments migratoris, causats per l'eixut de la clima, minva la població de tal manera, que l'any 1920 hi havia 185 habitants, i al darrer recompte (1928) a penes arribava a 900 ànimes.

Al replà de l'abadia, bo i acomiadant-nos, el senyor rector ens deia: "Si no plou, aquesta estiuada no tindrem aigua ni per a beure!" En la fosca del carrer, arrambat a la paret com qui s'amaga, pujava un home amb dues galledes feixugues. "Sembla que encara hi ha aigua, doncs", li diguérem. L'home, en veure'ns forasters, s'expandí. Havia construït una bassa, en vista dels eixuts repetits, en un clos als afores del poble, i donava aigua als veïns i als amics que no en tenien, amb l'esperança de les pluges magnifiques; però n'hi quedava ja tan poca, que s'havia de reservar per a casa seva. No fos que la dona i els fills es quedessin sense...

L'endemà, en sortir de l'hostal, una forta nevada a paivagava la claror matutina; mai no he emprès amb més goig un camí sota l'amenaça de la pluja. La persistència de

COMENTARI

Grandesa i misèria d'una victòria

Clemenceau ha rebut aquests dies algunes visites. I la gent pregunta a aquest venerable monument nacional: —Com esteu, senyor President? I el Tigre respon: —Molt bé. Sóc un moribund que acaba la seva tasca.

Constà que havia sospitat que el Pare de la Victòria té por. Síntoma d'aquesta por és la precipitació amb què ha escrit el seu llibre de memòries. Però el llibre ja està llest.

—I com es titularà? —Com volen que es digui? "Grandesa i misèria d'una victòria".

Amb el títol del seu llibre, Clemenceau ha resumit aquests onze anys de pau. I aquest resum ve quatre dies abans de l'onze aniversari de l'armistici, o de la victòria.

I ningú no en parla ja d'aquesta victòria. De l'onze de novembre de 1918 en diem el dia de l'armistici.

Es real, doncs, aquesta victòria? Clemenceau, en parlar-ne, diu: "grandesa d'una victòria".

Però la victòria s'ha anat esfumant i s'ha convertit en una "misèria". I aquesta és potser la millor garantia de la pau present i futura: la facilitat amb què una victòria militar real pot apagar-se en onze anys.

Ja no hi ha negoci a fer guerres. La gent de rapinya sempre ha fet negoci amb les guerres, però actualment els Estats no en trenen cap profit. I d'això en tenim la prova en el fet que cap dels països vencedors ha obtingut avantatges que compensin els quatre anys de lluita. A conseqüència de la guerra, Anglaterra i França han augmentat llurs colònies, però aquest guany no ha portat sort. Anglaterra, el peix gros, sofreix el mal crònic de l'atur forçós i està a punt de perdre la supremacia naval. Els Estats Units hi han guanyat diners i prestigi polític, però sense intervenir en la guerra també haurien fet el mateix camí.

El ròssec real de la guerra són els problemes de l'ocupació, les reparacions i els deutes, tres afers sense grandesa, afers de liquidació que tendeixen a reduir-se "en interès de la pau", es diu, i és cert.

Es fatal, estava escrit, que la cosa havia d'anar així. I com hauria d'haver anat en opinió del Pare de la Victòria? Si bé ho examinem, en la nostra època no seria versemblant d'imaginar una pau que portés el segell d'una nació, com la pau romana. I sembla que estigui escrit també que els deutes i reparacions seran el pesombr dels deutors i creditors durant una sèrie d'anys. I potser val més que sigui així, i que tot costi diners, la victòria i la desfeta.

Però tantmateix és exagerat que al cap d'onze anys de la victòria la nació que va posar-hi més el coll, la que va resistir l'infern de Verdun, hagi de vigilar per la seva independència. En la declaració ministerial llegida ahir a la Cambra per Tardieu es promet que no serà sotmesa al Parlament cap acord internacional que atempti contra la independència de França. La frase és plena d'allusions, sobretot per a la pròxima Conferència naval.

Aquesta és la misèria de la victòria i no precisament les mútues concessions entre vencedors i vençuts. —M. B.

La Conferència de minaires britànics

Londres, 7. — La Conferència de minaires ha adoptat una resolució del Comitè executiu, a la qual es manifesta que els principis generals del pla governamental haurien d'ésser acceptats.

Aquesta recomanació serà sotmesa als districtes per a ésser aprovada, i al dia 20 del mes en curs se celebrarà una altra Conferència per tal de conèixer el resultat d'aquesta consulta.

Les proposicions del Govern compren: un projecte de llei per a reduir les hores de treball a les mines; l'adquisició gradual dels drets minaires nomenats "royalties" per l'Estat, i un projecte de compra-venta per a regular la producció i els preus del carbó.

Segons l'opinió del Govern, la reducció de les hores de treball es podria efectuar sense cap reducció de salaris; tantmateix, però, per ara no serà adoptada cap resolució definitiva respecte a aquesta qüestió.

Segueixen les converses entre els representants del Govern i els delegats dels minaires. — Fabra.

En aquestes terres secanes, més que enlloc, hom veu com les angúnies i les alegries del viure van estretament lligades amb el regim atmosfèric. L'home és joguina d'aquestes velletats — aparents — meteorològiques. Només un aconduiment de les aigües que s'endinsen sota terra o que es perden debades en la mar pot alliberar-lo d'aquest mal fat capriciós i a voltes tràgic.

P. VILA

Raphaël conserva el campionat de França del pes lleuger

Lió, 7. — En un combat de boxa celebrat ahir a la nit, i al qual es posava en joc el campionat de França del pes lleuger, Raphaël va batre per punts Mascart. — Fabra.

Els conflictes del treball

Varsòvia, 7. — Ha finalitzat la vaga de vint-i-quatre hores que havia estat decretada a les mines d'hulla de Silèsia, Cracòvia i Dombrowa.

Els obrers havien acatat solament en part l'ordre de vaga.

Aquest matí el treball ha estat reprès normalment a les fàbriques i a les mines. — Fabra.

Reportatges de «La Publicitat»

El Dr. Josep Maria Trias de Bes ens fa interessants manifestacions sobre la sessió de l'Institut de Dret Internacional

Les qüestions discutides en la sessió plenària de l'Institut.

Hem anat a rebre el viatge i ens hem trobat amb una colla d'amics, periodistes, ex-alumnes i familiars que l'esperaven a l'estació de França. De l'estació fins al seu domicili, el senyor Trias ha volgut fer-nos les següents manifestacions:

—Aquesta sessió ha estat la més concorreguda de les que fins ara ha celebrat l'Institut de Dret Internacional. Hi han assistit 34 membres representant 24 Estats d'Europa, Amèrica i Àsia. Entre altres homes il·lustres recordo tres jutges del Tribunal de Justícia Internacional de La Haia, els professors Bustamante, Negulesco i Altamira, el vescomte Pouillet, vice-president del Consell belga; els professors Hurts, Verdross, Streit, ex-ministre grec; el baró Nolde, el professor Yamada, del Japó, els professors Basdevant, Lapradelle i Niboyet, de la Universitat de París, el professor Marcié, de Lausana, i l'eminent i venerable professor Brown Scott, que ha presidit la sessió.

—Quina impressió de conjunt us ha causat la sessió?—preguntem.

—Excel·lent. S'ha realitzat molta feina i aquesta ha estat eficaç. La Declaració dels Drets Internacionals de l'home, aprovada per 45 vots en pro, té una importància política enorme. En proclamar-se el resultat de la votació el president Brown Scott va pronunciar unes paraules emocionants i va dir que desitjava que aquesta declaració transcendental feta per l'organisme internacional de més prestigi, obrís una era de pau fonamentada més que en els tractats en els dictats del cor, i sobretot de la consciència.

—Amb una ovisió feta a peu dret. Tinc com un dels "més grans honors de la meua vida l'haver votat aquest text amb tot l'entusiasme i amb tota la convicció.

—S'ha aprovat algun altre projecte important?

—En el sentit jurídic, és el projecte de l'immunitat diplomàtica és de tèn-

BORSA - FINANCES

Cambra Mercantil

REPARTIMENTS GREMIALS

La Cambra Mercantil posa a coneixement dels seus associats i del comerç en general que, segons avia que acaba de publicar l'Administració de Rendes Públiques, els repartiments gremials acordats per al vinent exercici 1930 estaran excoats als negocis corresponents durant el mes de desembre, a partir del 8 d'aquest mes, per tal que puguin ésser examinats pels interessats als quals afecta en informar-se de les quotes que en el repartiment els hagin estat assignades per les respectives Juntes gremials.

Els que es considerin perjudicats poden formular, per escrit, reclamació d'agravi dintre el termini de quinze dies a partir també del dia 8.

La Cambra Mercantil informará als seus associats que ho sollicitin i realitzarà a llur favor les gestions oportunes.

Els pagaments a Hisenda

Per la Delegació d'Hisenda han estat assignats per a avui els següents pagaments:

Cap superior de Policia, 3.850/69 pessetes; Foment d'Obres i Construccions, 35.664/25; habilitat Comandant de Marina, 876/49; Lluís Díaz pessetes 181/65; Josep Florensa, pessetes 17.172/53; Pere Garcia, 3.589/25; Domènec González, 15.683/36; Teresa Llusa, 502/27; Francesc Molins, 53.076/47; Joan Baptista Masoliver, 6.304/83; Casimir Manzanera, 2.750; Manuel de la Muela, 482/83; Francesc Miralles, 131/75; Josep Píera, pessetes 20.244/21; Josep Puch, 20.651/76; Eduard Segura, 11.079/41.

ANUNCIS MERCANTILS

COMPANIA GENERAL D'AS-FALTS I PORTLAND "ASLAND"

El cupé núm. 27 de les Obligacions Hipotecàries 6 per 100, emissió 15 de maig de 1916, es pagarà des del vinent dia 15, data del seu venciment, a les oficines de la Societat Anònima Arnau-Gar, on es facilitarà les oportunes factures. L'import

líquid del cupé és de 18'30 pessetes.

Barcelona, 7 de novembre de 1929. — El secretari general, E. Moliné Brando.

SOLER I TORRA GMA'S

BANQUERS

BITLLETS

Francesos, 27'90 per 100.
Anglesos, 34'40 ptes.
Italians, 37'85 per 100.
Belgues, 39'85 per 100.
Suïssos, 136'70 per 100.
Portuguesos, 0'30 pessetes.
Alemanya (Reichsmark), 1'60 id.
Austria (schilling), 0'06 pessetes.
Txecoslovàquia, 20'60 per 100.
Holandesos, 2'80 pessetes.
Grècia, 8'75 per 100.
Suècia, 1'85 pessetes.
Noruega, 1'85 pessetes.
Dinamarca, 1'85 pessetes.
Finlàndia, 17'25 per 100.
Romania, 4 per 100.
Bulgària, 4'75 per 100.
Turquia, 3'15 pessetes.
Estats Units, 7'04 idem.
Canadà, 6'95 id.
Argentina, 2'87 id.
Uruguai, 6'30 pessetes.
Xilens, 0'78 pessetes.
Brasilers, 0'78 pessetes.
Boliviens, 2'25 pessetes.
Colombians, 6'40 pessetes.
Peruans, 2'25 pessetes.
Paraguai, 0'10 pessetes.
Venezuela, 1'25 pessetes.
Japonesos, 3'20 pessetes.
Algerins, 27'60 per 100.
Egipte, 34'90 ptes.
Filipines, 3'25 idem.
Hongria, 1'20 pessetes.

O R
Alfons, 136 per 100.
Unes, 136 per 100.
4 i 2 duros, 136 per 100.
1 duro, 7'50 pessetes.
Isabel, 137 per 100.
France, 135 per 100.
Llures, 34'25 pessetes.
Dòlars, 6'95 pessetes.
Cubà, 6'90 pessetes.
Mèxic nou, 137 per 100.
Venezuela, 135 per 100.
Marcs, 160 per 100.

Aquest número ha passat per la censura governativa

BANC DE CATALUNYA

BORSES ESTRANGERES

BERLIN
Chade soc. A-G 364 1/2
Aca. Cestruel 172 1/2

ZUPIO
Chade soc. A-B-G 3260
D 450

Los dolores reumaticos
hacen de su vida, muy ameno, un martirio insostenible. Vd. curará con las **Tabletas de ASPIRINA**
Su acción mitigadora del dolor, hará que su destino le parezca a Vd. agradable y digno de ser vivido.
Rechace Vd., en interés propio, substitutos o tabletas sueltas y pida siempre el embalaje original "Bayer".
¡No ataca el corazón!

INGRESSOS de la Compañia de los Ferrocarrils de Madrid a Saragosa i a Alcaniz

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

Los dolores reumaticos
hacen de su vida, muy ameno, un martirio insostenible. Vd. curará con las **Tabletas de ASPIRINA**
Su acción mitigadora del dolor, hará que su destino le parezca a Vd. agradable y digno de ser vivido.
Rechace Vd., en interés propio, substitutos o tabletas sueltas y pida siempre el embalaje original "Bayer".
¡No ataca el corazón!

INGRESSOS de la Compañia de los Ferrocarrils de Madrid a Saragosa i a Alcaniz

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS de la Compañia de los Ferrocarrils de Madrid a Saragosa i a Alcaniz

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS de la Compañia de los Ferrocarrils de Madrid a Saragosa i a Alcaniz

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS de la Compañia de los Ferrocarrils de Madrid a Saragosa i a Alcaniz

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS de la Compañia de los Ferrocarrils de Madrid a Saragosa i a Alcaniz

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

INGRESSOS
des del 1 de gener al 30 d'octubre de:

LINIA	Guillem	1929	1930	Diferencia
Madrid a Saragosa	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0
Madrid a Alcaniz	1.000.000	1.000.000	1.000.000	0

**Un artículo de Carlos Bo-
gues sobre el futur.
Montaña**

Y vuestras escuelas profesionales, cada día más adelantadas e inspiradas en ideas más modernas, hallarían en los salones de la "Tecnoteca" una fecunda fuente de cosas verdaderamente eficaces, que no dejaría de influir, por sus resultados, en la labor meritísima de aquellas instituciones de enseñanza técnica, de muchas de las cuales con razón se enorgullece nuestra Diputación provincial.

Barcelona es una ciudad que gusta obtener el pan de cada día há de trabajar. Y para que este trabajo sea fructífero, se han de perfeccionar los procedimientos, a menos que se estén constantemente expuestos a ser batidos por la competencia extranjera. La "Tecnoteca" de Montjuïc debería constituir un gran elemento de

setu d'art, es podria sostenir amb els drets de visita.

Fins aquí no existeix més despesa que la de totres maneres absolutament inevitable, sigui la que sigui la solució que s'adopti, com és la de conservació i lluminació normal de jardins i superfícies vials. En canvi, existint, com d'ha vist, algunes petites fonts d'ingressos.

Queda per examinar l'assumpte dels jocs d'aigua i llum. Si aquests jocs funcionessin únicament en diumenges a l'hivern, i als diables a la nit a l'estiu, en sessions de quatre hores, consumint 10.000 pessetes per sessió, i comptant el personal d'entreteniment i el recanvi de llampars i material. Si durant aquests dies es cobrés entrada

Recorregueren els tres pisos subterranis de què consta l'esmentada Pont. Els admirà i causà veritable estupor l'enorme complicació de la instal·lació de maquinària i alhora el seu senzillessim maneig. Es donaren compte, també, del funcionament dels vidres de color, la qual cosa els meravellà.

En retornar a la visita que els va complaure extraordinàriament.

EL DIRECTOR GENERAL DE BOSCOS VISITA L'INSTITUT AGRICOLA CATALA DE SANT ISIDRE

Per a dinar a la tarda el director general de Boscos senyor Octavi Florià tenia anunciada una visita oficial a l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

El senyor Gelabert és el primer orador que pren la paraula per a refutar la segona conclusió de la ponència.

Després el senyor Mantanyola, Mantanyola, adherint-se a les manifestacions del senyor Gelabert, fa una extensa exposició dels greus perjudicis que, segons ell, es causarà als petits importadors amb l'acceptació de la conclusió que combat.

Parla després el senyor Arbó, secretari de la Federació Nacional d'Importadors, el qual es manifesta contrari a les explicacions donades pel senyor Mantanyola.

Intervenen diverses vegades els senyors...

[illegible]

a) La collita d'un vòrit de pedres o d'un clot, o per mitjà d'una xarxa metàl·lica que impedeixi el pas de partícules cènsecs o usant fogons a propòsit.

portació d'alguns articles de la seva indústria, tenint en compte que un dels factors del seu major pes sobre l'article similar estranger, és la diferència de cost de la primera matèria. Aquest problema es planteja diferentment segons es tracti de primeres matèries que es produeixen o no al país, i que la mercaderia importada en règim d'admissió temporal rebí la seva última transformació, o es tracti d'una simple operació de transít o de semitransformació. L'admissió temporal, que implica l'exempció condicional de drets de Duana, pot ésser substituïda pel "drawback" o devolució dels drets corresponents a les primeres matèries a semiproductes que entren en la fabricació dels articles exportats.

Carrer de Santa Anna, 25

La Música

EL MESTRE PAU CASALS HA PRES POSSESSIO DEL CARRE DE PRESIDENT HONORARI DE L'AGRUPACIO DE MESTRES DIRECTORS CONCERTADORS

S'ha celebrat a l'Agrupació Espanyola de Mestres Directors Concertadors la presa de possessió del càrrec de president honorari de l'entitat per l'illustre mestre Pau Casals.

La Junta Directiva, aprofitant l'estada a Barcelona dels mestres Humberto Allende (alí) i Alfredo Wyld (de Guatemala), directors dels Concerts Ibero-Americans celebrats al Palau Nacional de l'Exposició, convidà aquests notables mestres a presenciar aquest acte, i a la vegada aprofità l'ocasió per a retre'ls un homenatge pels èxits assolits en els esmentats concerts.

Assistiren a la presa de possessió, els senyors Joan Lamote de Grignon, soci honorari de l'Agrupació i president honorari de la "Unión de Maestros", de Madrid; Jaume Serra, president de l'Agrupació; J. Balcells, Lamote de Grignon (fill), Manuel Bossar, César A. Vendrell, secretari de l'Agrupació; Manuel Civera, Ramon Gorgé, de la "Unión"; Isidre Roselló, Antoni G. Catalá, secretari tècnic; Jaume Torrents, Francesc Ribá, Joan M. Lambert, Joaquim Vidal Nuñez, secretari de la Federació; Andreu Gelabert, A. Miró i D. Valero, pel Sindicat Musical; i B. Samper, i tant d'altres, als quals presentem les nostres excuses per no incloure'ls en aquesta relació, per no recordar els seus noms.

El senyor Serra, president de l'Agrupació, obri l'acte dient que l'any 1924 i essent president el senyor Manuel Civera, aquesta Agrupació acordà, considerant els dots excepcionals que concorren en el mestre Casals, nomenar-lo president honorari. Per haver-se absentat el mestre Casals, per tal de complir els nombrosos compromisos adquirits amb els públics estrangers que volien assabonar el seu art meravellós, no li fou possible de prendre possessió del seu càrrec, però avui, aprofitant un compàs d'espera en els seus compromisos, ha pogut dur-se a terme.

El mestre Casals digué que esperava amb gran desig des de fa cinc anys aquesta oportunitat; que els seus compromisos artístics li havien privat de compartir aquests moments agradables entre els seus companys. Es dirigí als mestres Allende i Wyld i els felicità per l'èxit assolit per la seva música, que ha sorprès a tothom.

Afegí que a Espanya es desconecia per complet la música americana, i afirmà que era una obligació de tot músic el conèixer-la. Acabà demanant un aplaudiment per a tan notables músics.

El mestre Allende digué que es trobava molt afectat a causa de tenir una filla seva malalta de certa gravetat. Afegí que ell sempre tingué admiració per la música espanyola. Digué que un dels viatges que feu a Alemanya, comissionat pel Govern del seu país, el va suspendre amb l'únic propòsit de conèixer el cèlebre i malagunat mestre Petrelli. Fou tal l'amistat que el lligava amb ell, que era—digué—més que un amic, un germà. Acabà el seu discurs dient que és tal l'amor que sent per la nostra música, que al seu país, en organitzar els festivals de la Festa de la Raça, obligà que la major part dels concerts que allà s'organitzen siguin a base de música espanyola. Fou molt aplaudit.

El mestre Wyld començà dient que l'Agrupació pot comptar des d'aquest moment amb la seva incondicional amistat. Exposà el seu desig que arribi a ésser un fet la unió dels mestres ibero-americanos. Digué que de moment pot anomenar-se aquest agrupament una "melodia sense harmonitzar" i que aquesta unió serà "harmonització i instrumentació" de tan bella melodia. Acabà amb un paràgraf brillantísim, dient que ja que avui la telegrafia sense fils ha revolucionat el món, que es demostrí que els cinc fils del pentagrama siguin els conductors d'aquesta unió tan profitosa per a l'art musical.

També parlaren en sentit encomiàstic els senyors Lamote de Grignon, Vidal Nuñez i Civera i el secretari de la Federació.

El secretari, senyor Vendrell, llegí un brillantíssim discurs, remarcant els mèrits de tan cèlebres músics. Fou ovacionat.

Acabat l'acte oficial, i després de signar en l'àlbum d'honor, els fou ofert un vermut d'honor, que transcorregué entre la més simpàtica companyonia.

"MÚSICA. IL·L·STRACIÓ IBERO AMERICANA"

Ha estat rebut amb molt d'interès el segon número de la revista "Música. Il·lustració Ibero-Americana", que conté un important i copios sumari.

Es fan remarcar a primer terme els següents treballs:

"La música en Amèrica", per Joaquim Turina; "El Conde Miramón Fitz-James y su obra", per Joan M. Thomàs, Prev. de Mallorca; "El porvenir de nuestro teatro lírico", per Adolf Salazar; i "Los valores preeminentes de la música helvética. Gustavo Doret", per L. Bosch i Pagès.

Hi ha també una "Crónica de Buenos Aires", en la qual Josep M. Yáñez comunica interessants

notícies; informació dels concerts celebrats a l'Exposició de Barcelona; la secció "Vida Musical", amb noves de tot el món; crítica de discos; notes bibliogràfiques, etc.

Tot aquest text és il·lustrat amb excel·lents i nombrosos gravats. Com a suplement, són repartides amb aquest número de "Música" vuit planes del tercer tom (apèndix) del "Diccionario de la Música, ilustrada" i una obra per a piano del compositor brasiler Oscar Lorenzo Fernández, donat a conèixer al nostre públic en el darrer festival simfònic ibero-americà celebrat en el Palau Nacional.

NOTES OFICIOSES

ASSOCIACIÓ OBRERA DE CONCERTS

Fundador: Pau Casals

Concepció Callao, la nostra exquisida cantant, de mèrits artístics ben palesats en les seves nombroses actuacions en l'òpera i en els concerts, es presentarà en la tercera sessió del curs actual de l'Associació Obrera de Concerts, interpretant un magnífic recital de "lieder". L'acompanyarà al piano l'intelligent mestre Blai Net, el col·laborador predilecte del gran violoncel·lista Pau Casals—creiem fer-li el millor elogi en recordar-ho—, el qual per tal d'afegir un atractiu més al programa ha accedit a encarregar-se d'una part de piano sol.

Dintre pocs dies serà publicat en detall el programa d'aquest concert, la celebració del qual ha estat senyalada per al diumenge dia 17 de l'actual, al matí.

L'assistència és reservada als socis de l'Associació Obrera de Concerts.

PREMI PARRAMON - ANY VII

Convocatòria per al concurs de violoncel, que tindrà lloc a la primavera de l'any 1935.

Els exercicis que s'exigiran seran els següents:

I. El primer temps del "Concert", del mestre Morera.

II. Una obra a lliure elecció, la durada de la qual no podrà excedir de vuit minuts.

El premi, com de costum, consistirà en un violoncel Perramon, model de concert, construït especialment a aquest fi, junt amb el seu estoi i arc d'artista.

Seguint el costum dels anys anteriors, cada concursant haurà de procurar-se un pianista que l'acompanyi en el primer exercici, i en el segon també, si l'obra ho exigeix.

FOMENT DE LA SARDANA DE BARCELONA

Heu-vos ací el programa que executaran els artistes Màxim Rysikov, baríton, i la senyoreta Consol Galtell, pianista, en el concert que tindrà lloc diumenge vinent, dia 10, a les cinc de la tarda, a l'estatge del Centre Moral del Poble Nou, carrer de Pujades, 176-178:

"Sempre viva", Badin; "Romansa sense paraules", Boixó; "El Mestre", Alió; "Les roses", Longás; "El tífem" (cancó dels remers del Volga), Balakirev; "Kalinka" (cancó camperol rus), Bulajov; i "Troika" (cancó del trineu).

Les invitacions poden adquirir-se tots els dies feiners, de set a nou del vespre, a les Secretaries del Foment (Pl. 11, principal), i Joventut Sardanista del Centre Moral (Pujades, 176), entitats organitzadores d'aquest concert extraordinari.

En el mateix concert, la notable cobla Barcelona donarà un ben triat programa de sardanes, gloses, i les "Impressions camperoles", de Joaquim Serra, premiades en el II Concurs Premi Sant Jordi. El mestre Francesc Pujol dirigirà les gloses, entre les quals figura "Els estudiants de Tolosa", de la qual és autor.

DE LA VINGUDA A BARCELONA D'EMIL SAUER

S'ha confirmat la vinguda a Barcelona d'aquest genial pianista, l'artista més volgut del públic barceloní. Assabentat de la grandiositat de l'Exposició, s'ha proposat visitar-la d'aquí a uns dies, cosa que segurament farà aquest mes. Els molts admiradors que Sauer té a Barcelona agrairan a l'illustre mestre que, profitant la seva estada aquí, ens fes l'obsequi del seu art, amb algun dels seus inoblidables concerts.

UN RECITAL DE BALALAIKA

Per tal d'últimament els detalls relacionats amb la signatura del seu contracte amb la Casa Russa, on actuarà, ha estat uns quants dies a la nostra ciutat el ponderat artista rus Victor Abasa, un dels més ponderats virtuoses del característic i genuí instrument eslav, denominat "balalaika", fins ara inconnegut ací.

Sembla que la Casa Russa ha accedit a atorgar un únic permís a tan notable artista perquè pugui actuar públicament a Barcelona, trencant, en honor seu, la clàusula del contracte que fa referència a l'exclusivitat d'actuació.

D'esser així cert, tots els aficionats a la bona música podran escoltar un recital d'aquest original instrument, polsat per un dels seus més acreditats concertistes.

EL TRIO KUHNER A L'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE TARREGA

Es esperat amb veritable desig el concert del famós Trio Kuhnér, de Brussel·les, que està anunciat per a demà, dissabte.

El renom dels artistes que integren aquesta agrupació i la qualitat del seu agrupament instrumental, donen un positiu interès al programa, integrat per obres de mèrit poètic i en llur majoria inconnegudes.

CONCERT POPULAR

Avui, divendres, a les deu de la nit, tindrà lloc un escollit concert de música russa al Gran Cafè Espanyol, sota el programa següent: "Suite Caucasiana", Ippolitov-Ivanov; "Cancó de bressol", Garganov; "Dances del príncep Igor", "A les Estepes de l'Àsia Central", de Borodin; "Gopak", i l'obra cim de Mussorgsky, "Boris Godunov".

ELS PROGRAMES DE L'ORQUESTRA FILARMÒNICA DE MADRID

S'han publicat ja els programes dels dos concerts que l'Orquesta Filarmònica de Madrid, dirigida pel mestre Pérez Cases, donarà al Palau de la Música Catalana els dies 12 i 14 de l'actual, organitzats i exclusivament per a l'Associació de Música "da Camera".

Un encert criteri ha permès d'agrupar en el breu espai dels dos programes algunes de les més estimades creacions de la Filarmònica madrilenya. Per un cantó hi figuren dues joies de la música clàssica: la "Simfonia pastoral", de Beethoven, i la "Simfonia concertant" (violí i viola), de Mozart, i per altra, unes quantes obres característiques i personals, de les escoles russa i francesa, de Debussy, Ravel, Mussorgsky, Borodin i Stravinsky. Wagner no podia deixar d'esser-hi representat, i ben dignament per cert.

Completen els dos superbs programes dues primeres audicions d'autors espanyols: La sèrie de danses d'Halffter, denominada "Sonatina" i "La Noche buena del diablo", d'Oscar Esplá.

L'HOMENATGE A EN JOAN MESTRES

Havent de procedir-se a l'acoblament i enquadernació de les fulles per a l'àlbum que directors, intendants, crítics, autors, artistes i destacades personalitats d'Espanya i de l'estranger oferiran al senyor Mestres, empresari-director del nostre gran teatre del Liceu, a l'homenatge pròxim a celebrar-se, la Comissió barcelonesa prega a les persones que no han triat encara les fulles, ho facin com més aviat millor.

L'acte-romatge se celebrarà dintre el mes que ve, i promet revestir gran solemnitat, tant pel nombre com per la qualitat de les persones adherides, entre les quals figuren les representacions dels més importants teatres d'Europa, autors, artistes, crítics musicals i d'art, directors, intendants i prestigioses personalitats.

Fan aviat com quedí acabada la confecció de l'àlbum es fixarà la data de l'acte.

Les Arts

AMICS DE L'ART VELL

El Comitè de Direcció d'Amics de l'Art Vell s'ha reunit en sessió extraordinària convocada expressament per a tractar del trasllat del cor de la Catedral. En aquesta reunió la majoria s'ha pronunciat en sentit favorable a la conservació del cor en el seu lloc actual.

En vista de la discrepància amb l'acord de l'entitat, el doctor Manuel Trens, prevere, conservador del Museu Diocesà, ha presentat la dimissió del seu càrrec en el Comitè de Direcció d'Amics de l'Art Vell, sobre la qual no ha recaigut acord.

L'EXPOSICIÓ ROSSINYOL, CASES I CLARASSO

Avui, divendres, es cloren a la Sala Parés les exposicions dels tres artistes Santiago Rossinyol, Ramon Cases i Enric Clarassó.

L'èxit imprevisit obtingut en aquesta exposició serà sens dubte coronat en aquest darrer dia.

RAFAEL BENET

Acaba avui l'exposició de Rafael Benet. La majoria de les teles d'aquest autor han estat adquirides, senyalant-se el millor èxit fins ara aconseguit per aquest artista.

Municipi

S'abolixen les distribucions als facultatius

El tinent d'alcalde senyor Llansó ha fet decidir que la quantitat de 291,921'48 pessetes que n'eny en l'actualitat la retenció de l'1 per 100 efectiva als contributibles de les obres de transformació del ferrocarril elèctric de Sarrià a Barcelona, en virtut del plec de condicions facultatives, així com també les retencions que per motiu dels contractes d'aquelles obres s'efectuïn d'ara endavant, no han d'ésser distribuïdes entre el personal facultatiu que intervé en aquestes, ni entre els caps administratius, i que ingressin a la Caixa municipal.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones que han interès la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, "Barbasta", 21 i 23, no seran publicats fins al cap de 48 hores.

Informació catalana

* Taula de Lletres Valencianes... conté, en el seu núm. 25, el següent sumari: Llibres i llibres, Paul Valéry; Navaró Cabanes ha mort, Francesc Ferrando; El viatjant de comerç, Carles Salvador; Sense festes i sense llibre, El Valtor; Un bon marit al teatre, Enric Duran; Dels certàmens musicals, de les bandes i altres còcs.

LES LLETRES

"El conspirador sentimental"

de Francesc Madrid

(LLIBRERIA CATALONIA)

L'èxit i la voga del reportatge literari és un fet relativament modern. Les necessitats de la vida actual, cada vegada més intensa, més dinàmica, més trepidant, han exigit del periodisme un tribut sempre creixent a l'objectivitat dels fets, a la desessa importació, que és la imatge més important del culte de la curiositat a l'objectiva. El periodista que ha sentit la vibració professional del segle ha procurat superar-se, s'ha lluitat al reportatge, fent de policia, de detectiu, d'explorador, d'aventurer, del que fos, per tal d'aconseguir interessar el públic i satisfer la curiositat general. A mesura que el gran periodisme avança, decau i es limita el comentariisme. Les informacions trepidants passen al davant dels refinats articles literaris que abans feien les delícies dels senyors Esteses a l'hora del cafè.

I Francesc Madrid, el popular periodista barceloní, amb el seu "Conspirador sentimental" ens presenta així: un reportatge interessant, divertit, curiós, que és lleig d'una tirada i que, sota un vestit finament satíric, il·lustra el lector respecte a les múltiples i variades activitats a què poden lluir-se els conspiradors sentimentals i els que no són sentimentals i els complets que, per regla general, tenen lloc a París.

El llibre té un argument més o menys polític. En el fons, però, és possible que aquest argument només sigui una excusa per a justificar descripcions d'ambients, retrats de personatges o curioses narracions de fets versemblants, que el lector ha conegut. Creiem sincerament que l'aspecte més reeixit del llibre de Francesc Madrid no és, precisament, el polític o el diplomàtic. Aquest aspecte, que no és menyspreable, queda intantament superat per la part purament descriptiva que l'autor consagra al París dels "métèques", dels exiliats, dels aventurers i dels bohemis i que ens ofereix amb una gràcia i una varietat cinematogràfiques.

"El conspirador sentimental" és un llibre que no defraudarà a ningú. Els que coneguin aquests ambients que l'autor descriu tindran la impressió que admeten un film parisenc, ple de records. Els que no els coneguin, en canvi, degustaran les gràcies de la novel·la o les emocions de la sorpresa.

D. de B.

Un Jurat perfecte

La Veu de Catalunya diu sota el títol precedent, en la seva secció "Vida literària":

"Ha estat publicat el Jurat del "Premi César August Torres". No tenim res a dir-hi. Al revés. És d'una competència decisiva, d'una indubtable honorabilitat. Cal només llegir els noms: Pompeu Fabra, Carles Soldevila, Domènec Guansé, Just Cabot i Carles Sindreu.

Es tracta, com saben els nostres lectors, de premiar la millor novel·la esportiva que es presenti a concurs.

I bé: imaginem que la Federació Catalana de Futbol, en conjuntar el Jurat, va trobar-se amb un problema difícil. Un problema de proporció. Quants escriptors havien de formar-ne part? Quants esportius? Havien d'ésser doblats d'esportius els escriptors i doblats d'escriptors els esportius?

Fet i fet, el predomini dels uns o dels altres en el Jurat implicava, en certa manera, una posició. Es tracta d'una novel·la esportiva. I bé: novel·la abans que tot i l'esport per torna? O bé al revés?

No cal dir que, en unes mans hàbils la cosa pot conjuntar-se en un maridatge feliç, si fa no fa indestructible. L'ideal sembla aquest.

Entre els elements del Jurat, el tennis té majoria. Pompeu Fabra i Carles Sindreu, poden dictar veredicte vestits impecablement de blanc.

Carles Soldevila, que sapiguem—no ha practicat cap altre esport que els patins i el ciclisme. I en la seva literatura no s'ha pas esvaït el record agilitat d'aquesta pràctica. Cabot ha practicat excel·lentment de críe d'esport. La seva autoritat esportiva sembla més aviat limitada al motorisme. Domènec Guansé és el menys esportiu de tots. Practica la natació i l'estiu com a pretext per a torrar-se després a la sorra... Ell, doncs, serà el qui manindrà més invenciblement el pavelló de la qualitat literària. La veritat esportiva no el podrà temptar.

Sembla, doncs, un Jurat perfecte. Adhuc el predomini del tennis hi té una balança. Pot ésser fàcil la conquesta de Sindreu. Pompeu Fabra, tanmateix, s'enforirà la velicitat de tennis amb una exigència gramatical implacable.

FABRICA DE PRODUCTES CERAMICS

Rajoles de València Articles de construcció

CASIMIR VICENTS

Despatx: Tallers, 72 Telèfon núm. 156'4

Fàbrica: Gaspar Bonavent (Prop de la Travessera de Sana)

BARCELONA

Informació catalana

* Taula de Lletres Valencianes... conté, en el seu núm. 25, el següent sumari: Llibres i llibres, Paul Valéry; Navaró Cabanes ha mort, Francesc Ferrando; El viatjant de comerç, Carles Salvador; Sense festes i sense llibre, El Valtor; Un bon marit al teatre, Enric Duran; Dels certàmens musicals, de les bandes i altres còcs.

NOTES OFICIOSES

"EVANGELINA"

"Evangelina", el poema que va escriure Henry Wadsworth Longfellow, quan era professor de la Universitat de Harvard, ha estat portat a la pantalla per Edwin Carewe, productor director de "Resurrecció", i, com en aquesta producció, Dolores del Río té el principal paper.

"Evangelina" no és una pel·lícula tota parlada, encara que en el seu transcurs hi ha algunes cançons cantades per Miss del Río.

Per a la filmació de l'obra de Lleó Tolstói "Resurrecció", Mr. Carewe requeri l'ajut tècnic del comte Ilya Tolstói, fill de l'immortal novel·lista rus.

Actualment, en la producció "Evangelina", Mr. Carewe ha contractat per aquest fi a Henry W. Morris, de Santa Cruz, Califòrnia, el més gran dels nés de Samuel Longfellow, germà del cèlebre poeta.

Mr. Morris posseeix diverses cartes, dibuixos i la major part dels béns del germà del seu avi.

Henry Wadsworth Longfellow i Nathaniel Hawthorne, foren companys en el Bowdoin College a Brunswick durant molt de temps, i foren graduats al mateix temps en 1825, i la seva amistat durà fins a la mort de Hawthorne, en 1864, en què Longfellow escriví una poesia dedicada a la memòria del seu amic.

Uns vint anys després de la seva graduació a la Universitat, Hawthorne i Longfellow foren convidats a dinar a casa d'un amic de Hawthorne, que havia estat rector d'una església de Boston. Aquest els relatà una llegenda que li havia estat contada per una de les seves feligreses.

Segons la tradició, una donzella d'Acàdia havia estat separada del seu promès amb motiu de la deportació del poble per les tropes angleses.

Durant els anys de l'exili, els promesos s'havien creat en debades, fins que es trobaren a l'Hospital, on el promès s'estava morint.

Longfellow preguntà a Hawthorne si volia fer d'aquesta llegenda una novel·la, i en respondre-li negativament, digué, llavors, que ell en faria un poema, encara que no sospitava que seria aquest una de les seves millors obres.

Primerament, l'heroïna s'anomenava "Gabrielle", però més tard li posà "Evangelina".

Longfellow consultà moltes obres sobre la deportació dels acadianes, per tal de documentar-se, però el poble de Grand Pré, que és on habiten els herois de la seva obra, és fill de la seva imaginació.

"AMOR ETERNO"

Ernst Lubitsch, que dirigí a John Barrymore en la seva darrera producció, "Amor eterno", distribuïda pels Artistes Associats, empra, per a les seves tasques de direcció, tres llengües diferents: l'anglesa, l'alemanya i l'espanyola.

La primera actriu, Camille Horn, és alemanya, i encara que comprèn l'angles, com que el director també és alemany, li parlava en el seu idioma nadiu.

Victor Varconi, un altre dels membres del repartiment, malgrat de comprendre l'alemany, demanà a Lubitsch que li parlés en anglès, a la qual cosa accedí el director, i Mona Rico, que té el segon rol femení, i que era totalment desconeguda fins que Lubitsch li donà aquest paper, comprèn amb molta dificultat l'angles, la qual cosa fa que el director es vegi obligat a parlar-li, en espanyol, idioma que Mr. Lubitsch domina. Mona Rico és mexicana.

DOS PUNTS INDISCUTIBLES

1 NINGU NO POT NEGAR que

Ramon NOVARRO

és l'actor predilecte del públic espanyol

2 ES PROVAT

que

Metro - Goldwyn - Mayor

només presenta pel·lícules de la més selecta qualitat

A NINGU DEU ESTRANYAR, DONCS,

l'èxit obtingut per

ICAROS

al Fèmina el Saló de l'Art i la Moda

Passeig de Gràcia, 23 - Direcció: Cines - M. G. M.

Aparells sonors WESTERN ELECTRIC

CINEMA

NOTES OFICIOSES

"EVANGELINA"

"Evangelina", el poema que va escriure Henry Wadsworth Longfellow, quan era professor de la Universitat de Harvard, ha estat portat a la pantalla per Edwin Carewe, productor director de "Resurrecció", i, com en aquesta producció, Dolores del Río té el principal paper.

"Evangelina" no és una pel·lícula tota parlada, encara que en el seu transcurs hi ha algunes cançons cantades per Miss del Río.

Per a la filmació de l'obra de Lleó Tolstói "Resurrecció", Mr. Carewe requeri l'ajut tècnic del comte Ilya Tolstói, fill de l'immortal novel·lista rus.

Actualment, en la producció "Evangelina", Mr. Carewe ha contractat per aquest fi a Henry W. Morris, de Santa Cruz, Califòrnia, el més gran dels nés de Samuel Longfellow, germà del cèlebre poeta.

Mr. Morris posseeix diverses cartes, dibuixos i la major part dels béns del germà del seu avi.

Henry Wadsworth Longfellow i Nathaniel Hawthorne, foren companys en el Bowdoin College a Brunswick durant molt de temps, i foren graduats al mateix temps en 1825, i la seva amistat durà fins a la mort de Hawthorne, en 1864, en què Longfellow escriví una poesia dedicada a la memòria del seu amic.

Uns vint anys després de la seva graduació a la Universitat, Hawthorne i Longfellow foren convidats a dinar a casa d'un amic de Hawthorne, que havia estat rector d'una església de Boston. Aquest els relatà una llegenda que li havia estat contada per una de les seves feligreses.

La política

Vivomir Corts Catalanes, 530
davant el Coliseum
Qualitat i assortit en accessoris i
aparells per a T. S. F.

EL NOU GOVERN FRANCES

(L'aspect d'un any, de l'exercit de la Paix.
Painlevé.)
Falta la part del que cal tenir, si la guerra torna.
(La Riba, París)

La política exterior

París, 7. — Segons "Le Matin" en les deliberacions que varen tenir lloc ahir al matí en el si del nou Govern, cap dels seus membres demana a Briand cap modificació respecte a la seva política exterior, ni s'hi va formular la més lleugera observació.

París, 7. — Segons el diari "Le Matin" els principals punts de la política exterior que Briand pensa exposar a la Cambra són els següents:

Continuar la política d'evacuació de Renània que quedarà enllestida en els terminis previstos a condició que el pla Young sigui aprovat per les Cambres i que a Berlín s'adoptin les mesures legislatives derivades de l'aplicació del pla Young. Els títols que representa el deute alemany han d'ésser aportats al Banc Alemany de Pagaments.

Quant a l'afar del Sarre, Briand insisteix que no s'han d'entaular negociacions de cap mena, per bé que estimi que en interès de tots, seria convenient instaurar un règim de col·laboració mútua. — Fabra.

La declaració ministerial

París, 7. — El Consell de ministres ha aprovat el text definitiu de la declaració ministerial que el Govern lliurarà aquesta tarda a la Cambra.

Després de llegida la declaració, M. Tardieu demanarà la discussió immediata de les interpellacions.

M. Briand parlarà a la Cambra de la política del Govern relacionada amb l'evacuació de Renània i el problema del Sarre. — Fabra.

París, 7. — La declaració ministerial que el Govern lliurarà aquesta tarda al Parlament diu, en parlar de política exterior, que els resultats apreciables obtinguts des de la guerra fan esperar que es trobarà la solució dels problemes internacionals.

Diu que el Govern sotmetrà a les Cambres totes les decisions internacionals i que no es negarà a concertar convenis susceptibles d'ampliar les bases de la pau i d'augmentar la confiança entre els pobles.

Cap dels projectes concernents a La Haia està en oposició amb aquests principis.

El Govern continuarà activament els treballs de defensa de les fronteres i vetllarà per la llibertat de comerç amb l'imperi colonial francès.

Finalment la declaració diu que, fidel als principis de Ginebra, França assistirà a la Conferència que per al desarmament naval i terrestre tindrà lloc a Londres.

El document atorga que no és qüestió de referir-se als actes dels governs anteriors i afirma que l'actual no prendrà cap acord susceptible de minvar les prerogatives de les Cambres a les quals no sotmetrà cap acord que afecti a la independència del país, continuant a l'exterior la política favorable a la pau mundial, de la qual en aquest moment els acords de La Haia són principis essencials.

Aquests principis, així com l'exicció del pla Young, l'evacuació de la tercera zona de Renània subordinada a l'aplicació d'aquest pla, i el règim econòmic del Sarre, completen els principis en què s'inspirarà la política exterior. — Fabra.

París, 7. — En la declaració ministerial, el Govern promet presentar un programa de mesures de caràcter nacional, el qual pot entrar ràpidament en vies de realització gràcies a les reserves financeres existents.

El primer esforç a realitzar serà per a l'agricultura, la qual rebirà un milió de mil set-cents cinquanta milions; després s'anirà per les obres de caràcter social, per a les quals es destinen mil quatre-cents cinquanta milions, i tot seguit es tractarà de la reorganització i millora de les comunicacions, a les quals es destinen mil set-cents cinquanta milions de francs.

El projecte de pressupost de tres mil milions a favor de les colònies, serà augmentat a tres mil set-cents milions.

ESTRANGER

LA LLEI SECA

Per evitar un triple desembarcament d'alcohol

Nova York, 7. — Totes les forces de l'Oficina de Prohibició de Nova York, que consisteixen en 120 agents armats i dotze embarcacions ràpides, varen ésser mobilitzades ahir per tal d'impedir el desembarcament de gran quantitat d'alcohol destinat a celebrar el resultat de les eleccions.

Tres vaixells, dos d'ells anglesos i un altre de francès, es disposaven a desembarcar gran quantitat de begudes la qual cosa va ésser impedit pels agents de la prohibició, els quals anaven armats amb fusells i metralladores i havien rebut instruccions de disparar contra els contrabandistes. — Fabra.

ELS FETS DE PALESTINA

Dos àrabs condemnats a mort

Jerusalem, 7. — El Tribunal ha condemnat a mort dos àrabs autors de l'assassinat del rabí Castel. — Fabra.

Els desordres de la Universitat de Viena

Viena, 7. — Avui s'han produït nous desordres a la Universitat, entre estudiants nacionals i socialistes i jueus, als quals aquells volien expulsar de la Universitat.

Amb aquest motiu hi ha hagut una veritable batalla campal, en la qual els contendents han emprat diversos projectils, especialment cadires.

Tots els vidres de l'edifici han estat trencats.

La lluita començà al carrer, i els estudiants nacionals aconseguiren repel·lir als socialistes i els jueus vers els bulevards.

Davant la continuïtat dels incidents, el rector de la Universitat ha decretat la clausura. fins a nova ordre, de l'Institut Anatómic. — Fabra.

L'AERONAUTICA

Topada d'avions

Londres, 7. — Dos avions militars han topat quan volaven damunt Wellington (Surrey). Caigueren violentament a terra i quedaren destruïts.

Els pilots se salvaren llançant-se a l'aire proveïts de paracaigudes. — Fabra.

Aquestes auto-pistes són d'interès exclusivament militar, i el que és encara més greu: Alemanya es disposa a fer la mateixa organització a la frontera polonesa.

El meu deure—segueix dient l'orador—és exposar aquests fets.

Ha demanat després que es faci el màxim de treballs defensius abans d'evacuar Renània i abans de parlar del Sarre.

Després d'esmentar un llibre de Von Sest, en el qual es fa una crida a la força, per tal de lluitar contra el Tractat de Versalles, acaba dient que davant d'això França ha de menester tres coses: claredat, valor i unió. França—diu—no morirà encara d'aquesta feta.

Quan el senyor Franklin ha finit el seu parlament han esclatat vius aplaudiments en els bancs de la dreta, de l'esquerra i del mig.—Fabra.

En reprendre'l el debat, el socialista senyor Frossard ha censurat la composició del Govern i ha declarat que els socialistes combatien resoltament el Govern, al qual ha qualificat de reaccionari.

El senyor Cachin ha descabellat seguitament la seva ja tradicional interpellació comunista en mig de la indiferència general.

En finir el diputat comunista s'ha acordat ajornar per a demà a la tarda la sessió, per 310 vots contra 270. — Fabra.

Al Senat

París, 7. — La lectura de la declaració ministerial feta al Senat pel ministre de Justícia, ha estat seguida amb el més gran interès i solament els socialistes han interromput alguna vegada.

La declaració ha estat rebuda amb aplaudiments pels elements de la dreta, mentre els de l'esquerra guardaven silenci.

El Senat ha ajornat les seves sessions fins a dijous.—Fabra.

Pròxim Congrés socialista

París, 7. — La Comissió administrativa permanent del partit socialista ha acordat convocar per als dies 25 i 26 de gener un Congrés Nacional extraordinari, el qual tractarà de l'actuació social del partit; del problema del Govern i de la Carta del partit. — Fabra.

El gabinet Tardieu s'ha presentat al Parlament. A la Cambra, ha guanyat la primera votació per 40 vots

La Conferència de ministres britànics ha acceptat els principis generals del pla projectat pel govern laborista

La Cambra dels Comuns ha debatut la situació política de l'Índia

L'erupció del Santa Maria ha causat 400 víctimes

Totes les forces nordamericanes del Servei de prohibició han estat mobilitzades per evitar un triple desembarco d'alcohol

Probablement, serà designat ambaixador britànic a Moscou el Sr. Robert Hodgson

Els governs alemany i nord-americà han iniciat unes noves negociacions directes sobre les reparacions de guerra

Es probable que, després de la Conferència naval de Londres, se'n reunirà una altra per tractar dels drets dels països neutrals en temps de guerra i de la llibertat de les mares

L'ERUPCIO DEL SANTA MARIA

Hi ha 400 víctimes

Nova York, 7. — Diuen de Guatemala que el nombre total de víctimes a conseqüència de l'erupció del volcà Santa Maria, que ha devastat una extensa zona de la regió de Suchitopé, s'evaluen en 400 morts.

Els danys materials són molt importants car el volcà ha arrasat considerables extensions de terres.

Un aviador que ha volat per damunt la regió afectada pel volcà, declara haver vist homes i dones i infants, arrossegats pel corrent de lava líquida. — Fabra.

Londres, 7. — Telegrafien de Nova York al "Times" que, amb motiu de l'erupció del volcà Santa Maria, a Guatemala, tots els hospitals propers a la zona devastada, estan plens de ferits.

Els refugiats, que cerquen refugi a les milers de Quetzaltenang, on han estat traslladats, des de Guatemala, socors amb tota urgència. — Fabra.

ELS ESTATS UNITS D'EUROPA

El ministre holandès d'Afers estrangers no n'és partidari

La Haia, 7. — El ministre holandès d'Afers Estrangers ha pronunciat un discurs, en el curs del qual ha declarat que s'adhereix al punt de vista segons el qual la unió econòmica entre els Estats Units d'Europa podria conduir a antagonismes entre continents i tal vegada entre Anglaterra i la resta d'Europa.

De moment, l'esmentat ministre evita grans dificultats per a la realització de la idea d'una unió europea i es reserva el dret de sotmetre els punts que donin lloc a litigi, al Tribunal de Justícia Internacional de La Haia. — Fabra.

EL PANIC FINANCIER

Una altra baixa a Nova York

Londres, 7. — Diuen de Nova York al "Daily Mail" que durant la sessió d'ahir a la Borsa es registrà una nova baixa dels valors, alguns dels quals perdiren de 10 a 30 dòlars.

Molts títols tancaren a cotitzacions més baixes que les registrades la setmana anterior.

Més de sis milions d'accions han canviat de propietari. — Fabra.

Londres, 7. — Diuen de Nova York que en obrir-se la sessió de la Borsa els principals valors han sofert una baixa d'1 a 10 enters.—Fabra.

LES REPARACIONS DE GUERRA

Noves negociacions germano-nordamericanes

Washington, 7. — El departament d'Estat ha designat el senyor Edwin Wilson per a prendre part a les negociacions començades per tal de concertar un nou acord entre els Estats Units i Alemanya, rellatit al pagament dels deutes directes per reparacions. — Fabra.

L'ESTATUT DE L'INDIA

Manifestacions de Gandhi

Almudáma (Índia anglesa), 7. — El líder nacionalista Gandhi, escrit en el diari "Young India" que l'estatut de Domini a favor de l'Índia tal com l'ha exposat en la seva declaració el virrei britànic, pot ésser tan indefinit i il·lusori com el que en 1913 va prometre el Govern d'aleshores.

No obstant, atorga Gandhi, no pot pas dubtar-se de la sinceritat del virrei Lord Ervin. Fins resultant frustrades les grans esperances que el poble hindú ha posat en el projecte, sembla indubtable que la reciprocitat i la sinceritat manifestades per l'esmentat virrei i pels grans caps de l'Índia, beneficiaran el país. — Fabra.

El debat a la Cambra dels Comuns

Londres, 7. — (Cambra dels Comuns). Al curs del debat sobre les Índies, el senyor Wedgwood Benn, secretari d'Estat per a les Índies, ha manifestat que la declaració feta pel Virrei el dia 1 del mes que son, fou una reafirmació i una interpretació dels compromisos adquirits per anteriors governs britànics, els quals constituïen sempre un article de fe cardinal de la política anglesa respecte a l'Índia.

Ha afegit que, a més d'això, s'ha fet un gran esforç perquè el poble hindú pogués donar-se compte de la política que ocupa a la Societat de Nacions l'imperi britànic, i, ensenya, donar-li la seguretat d'una igualtat eventual respecte als altres dominis.

El senyor Benn ha afegit que la projectada Conferència constituirà una plena representació dels diferents partits de l'Índia britànica i dels Estats indis.

El senyor Simon ha demanat al Parlament que deixi a la Comissió que ell presideixi la seva tasca, sense dificultar-la amb controvèrsies parlamentàries, i permetent-li finalment el seu report, el qual podrà ésser lliurat separatment a principis de l'any que ve.

El cap del Govern, senyor MacDonald, ha defensat l'obra del Govern i l'oportunitat del virrei "la qual" — ha dit — no portarà cap perjudici a la Comissió Simon i produirà un efecte saludable a l'opinió pública de l'Índia.

El debat es donà per finit, sense haver-se arribat a cap acord ni a cap votació. — Fabra.

Londres, 7. — En intervenir al debat plantejat a la Cambra sobre les qüestions de l'Índia el senyor Baldwin, ha declarat que el compromís establert entre l'Índia i el Govern anglès és d'ésser complet.

El senyor Lloyd George ha dit que la declaració de Lord Irwing ha produït a l'Índia la impressió que els compromisos anteriors havien estat complerts sense excés.

El senyor Benn, secretari d'Estat per a l'Índia, ha contestat manifestant que la concessió d'un Govern autònom per a aquell territori topa amb dificultats certes, però que espera que la bona voluntat arribarà a fer-los desaparèixer.

El senyor MacDonald, en intervenir novament en la discussió, ha declarat tan sols que l'acció del Govern ha estat justificada. — Fabra.

LA CONFERENCIA DELS CINC

Les delegacions japonesa i nordamericana

Washington, 7. — Els delegats nordamericans que han de prendre part en la Conferència de les cinc potències, embarcaran a bord de l'"Olimpio", cap a Londres, el dia 11 de gener.

Com que els delegats japonesos deglign conversar parlolament amb diversos funolnariis anglesos, embarcaran també cap a Londres el dia 20 de desembre. — Fabra.

Una altra Conferència

Londres, 7. — Es possiblle que a la Conferència naval de les cinc potències, en succeïxi una altra, en la qual es tractaria dels drets dels països neutrals en temps de guerra, i de les qüestions relatives a la llibertat de les mares. — Fabra.

L'evacuació de Renània

París, 7. — Un diari ha anunciat aquest matí, que l'evacuació de Renània per part de les tropes franceses havia estat sobtadament suspesa.

El senyor Maginot ha desmentit la notícia, i ha dit que, en tot cas, deu tractar-se de la tercera zona, perquè aquesta no ha començat encara a ésser evacuada.

Respecte del que se referència als moviments de tropes d'aquests darrers dies, el senyor Maginot ha declarat que havien estat deguts a raons d'higiene i a la necessitat de reorganitzar les unitats que formaven l'exèrcit d'ocupació. — Fabra.

LA POLITICA ALEMANYA

E. nacionalistes no volen sentir parlar de Max de Baden

Carlsruhe, 7. — Durant la sessió inaugural de la nova Dieta, el president ha fet l'elogi del príncep Max de Baden, l'ex-canceller del Reich, que acaba de morir.

En senyal de protesta contra aquest elogi, els nacionalistes han abandonat la sala. — Fabra.

LA ITALIA FEIXISTA

L'Estatut del Gran Consell

Roma, 7. — El Consell de ministres ha aprovat el nou Estatut del Gran Consell Feixista i del partit feixista. — Fabra.

INCIDENTS A L'AJUNTAMENT DE BERLIN

Berlin, 7. — En la sessió celebrada pel Consell municipal s'han desenvolupat escenes tumultuoses, i en alguns moments s'ha arribat de les paraules als fets amb motiu de discutir-se la qüestió de la fallida Sklareck.

Una moció de desconfiança contra el burgmestre, que ha estat presentada pels comunistes, no ha pogut ésser votada. S'ha ajornat la sessió fins a la setmana entrant. — Fabra.

Cultura

LL. NICOLAU D'OLWER AL G. E. JOVENTUT CATALANA

Per a avui, divendres, la secció "Alta Muntanya" del G. E. Joventut Catalana ha organitzat una conferència a càrrec d'En Ll. Nicolau d'Olwer, sota l'interessant tema "La conquesta de Mallorca".

L'esmentada conferència de celebració a l'estatge social (Floridablanca, 37, baixos), i començarà a tres quarts de deu del vespre.

L'acte serà públic, igual que els anteriors. Queden convidades totes les entitats culturals i excursionistes, així com tot el jovent que s'interessa per les nostres coses.

Després de la conferència, l'autor de "Paisatges de la nostra història" signarà els llibres dels quals és autor.

ATENUEU POLYTECHNICUM

Avui, divendres, a les vuit del vespre, el doctor Cosme Roies donarà la primera lliçó del curs d'higiene, la qual versarà sobre: "La Higiene és la ciència de la salut, de l'energia i del benestar. La Higiene de la Història".

Aquest curs et donarà tots els divendres, de vuit a nou del vespre, i és gratuït per als socis de l'Ateneu.

CONFERENCIA DEL DOCTOR JINARAJADASA

L'indu, Dr. C. Jinarajadasa, de tornada de Madrid, on ha donat diverses conferències, a enlles des de la tribuna de l'Ateneu, honrarà amb la seva presència l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carme, 30), demà, dissabte, dia 9, a les deu del vespre. Dissertarà sobre l'interessant tema: "Filosofia Yoga".

CONFERENCIA TEOSOFICA

Dimenge vinent, a les onze del matí, l'insigne filòsof indu, doctor C. Jinarajadasa, pronunciarà al teatre Goya d'aquesta ciutat, Joaquim Costa, 58, una conferència sobre "Impressions de 16 països latino-americans". Sobre aquest mateix tema ha dissertat el doctor Jinarajadasa des de la tribuna de l'Ateneu de Madrid.

ILLUSTRE VISITANT

A l'Ateneu Barcelonès, Canada, 6, el doctor C. Jinarajadasa, insigne filòsof indu, donarà una conferència sobre "La filofia oriental i la ciència moderna", demà, dissabte, a dos quarts de vuit del vespre. L'acte serà públic.

Una exposició de flors de tardor

Promet ésser un esdeveniment l'Exposició de Flors de Tardor que s'inaugurarà avui, divendres, a les cinc de la tarda, al saló central del Palau de Belles Arts, en el qual s'exhibiran fins el dia 17 totes les diverses instal·lacions de plantes i flors, on els horticultors i floricultors presenten el més selecte dels seus conreus.

Es veurà una gran competició, tant en cristians, que és on culmina l'esmentada Exposició, com en la resta de flors, tenint els nostres representants un fort opositor portuguès que presenta una seleccionada col·lecció. Els constructors de parcs i jardins també exhibeixen uns interessants projectes i maquetes. Roses, dàlies i tota mena de flors tallades, igual que diverses plantes ornamentals seran ahi mateix exposades.

Un dia de la setmana entrant, que oportunament se senyalat, se celebrerà el gran Certamen Floral, on els floristes, dignes mestres del seu art, donaran una vegada més proves de llur capacitat i gust especial en la confecció de ramells de les més diverses maneres i ornament de tota mena d'objectes per a presents, paucos, ciste-

LES RELACIONS RUSSO-BRITANIQUE

El probable ambaixador britànic a Moscou

Londres, 7. — El "Daily Telegraph" assegura que Sir Robert Hodgson serà nomenat ambaixador d'Anglaterra a Rússia. — Fabra.

Els accidents del treball

Johannesburg, 7. — A conseqüència d'un accident ocorregut a una mina de Nigel, han mort vuit minaires i quatre han resultat amb ferides molt greus. — Fabra.

PORTUGAL MORT DEL DIRECTOR D'UN MUSEU DE LISBOA

Lisboa, 7. — Ahir nit, a dos quarts d'onze, va morir el senyor Cláudio, no Boddallo Pinheiro, notable pintor i Director del Museu Contemporani de Lisboa. — Fabra.

EL PRESSUPOST

Toquio, 7. — El pressupost per a l'any econòmic que ha de presentar-se avui a la Dieta japonesa, d'èsser en total, a 1.600 mil milions de yens, o sigui aproximadament amb una disminució de 164 milions sobre el pressupost de l'any corrent. — Fabra.

SOCIETAT DE NACIONS EL REGIM DE TREBALL DELS ESTRANGERS

París, 7. — Davant la Conferència internacional sobre el règim de treball dels obrers estrangers, el representant de França, M. Serruys, ha fet una exposició general de l'afar i ha destacat els avantatges del sistema de convenis col·lectius. — Fabra.

El caricaturista "Bon", lesionat en un accident de trànsit

Mentre el caricaturista "Bon" anava, acompanyat del seu secretari, per la Granvia, pujat en un taxi, aquest topà en la cantonada del carrer de Villanar amb una tramvia que es dirigia a la cotxera.

L'auto, que anava a gran velocitat, resultà de la topada amb grans desperfectes i En "Bon" amb ferides al front i commoció al pòmulo esquerre.

Un cop assistit al dispensari corresponent qualificaren les seves ferides de pronòstic reservat.

També resultaren amb ferides el xer i el secretari d'En "Bon".

Desitgem per al popular caricaturista i els seus acompanyants un ben ràpid restabliment.

DARRERA HORA DE BARCELONA

APAT D'HOMENATGE A JOSEP CLARA

Auít tingué lloc l'apat ofert pel Circol Artístic a l'excel·lent escultor Josep Clara, amb motiu d'haver estat concedida la medalla d'honor de l'Exposició de Barcelona.

Els conmenals, en nombre de 150, representaven tot el bo i millor del món artístic barceloní.

La presidència fou ocupada per l'homenatjat, el qual anava acompanyat de les seves germanes Maria i Carme, el senyor Jaume Marcos, president de les Arts Decoratives: Ramon Cases, Llanós, Cardonells, Bosch Gimpera, Aurea de Sarri.

Fora de la taula de la presidència hi veíem Pere Coromines, Santuà Rossinyol, Clarassó i d'altres.

Foren llegides adhesions d'Amadeu Vives, Lluís Capdevila, Adrià Gual, Josep Llimona, Plandiura, Artur Vinardell, Micó i Folguera, López Picó, Alfons Maseras, Rafael Benet, Enric Borrás, Francesc Costa i molts d'altres.

En els parlaments feren ús de la paraula el senyor Cardunells, president del Circol Artístic, que oferí l'apat i l'elogi la magnífica obra d'En Clara, i ensenys felicitant-lo per l'obtenció de la Medalla d'honor de l'Exposició de Barcelona, després de repetides votacions.

Seguidament parlà bellament En Pere Coromines. Digué que feia anys que esperava aquest moment en el qual es feia justícia premiant la bella obra d'En Clara. Va acabar brindant per l'escultor Clara i per Barcelona.

Seguiren breus paraules de Santuà Rossinyol dirigides a l'amic i felicitant-lo per l'obtenció del premi, i després parlaren Llanós, Jaume Marcó, Bernaldo de Quirós, Bosch Gimpera, Farran i Mayoral Clarassó i senyora Tort, i finalment En Clara parlà molt emocionat i donà les gràcies a tots per l'acte, i especialment a les senyores allí presents i al Circol Artístic.

DETENCIONS

Al carrer de Marina va ésser detingut Pere Maynou, que acabava de robar d'una torre unes gallines i una bicicleta.

Al carrer d'Ausiàs March va ésser detingut Rafael Pérez, per amagar de moer una germanastura pet-

què no li llurava diners.

ELS ESPORTS

CATALUNYA

FUTBOL

Una gestió del president de la Federació Catalana

Abrir el president de la Federació Catalana Futbol Associació efectua una visita al Govern civil. Va entretenir-se amb el senyor Ascarraga, amb el qual va sostenir una llarga conferència.

Hon relaciana aquesta visita amb uns incidents ocorreguts mentre se celebrava el partit Badalona-Espanyol.

CAMPIONAT DE CATALUNYA

PARTITS PER A DIUMENGE QUE VE

- Primera categoria**
- Europa - Barcelona.
 - Sans - Espanyol.
 - Júpiter - Badalona.
- Segona categoria preferent**
- Grup A
 - Gràcia - Martinec.
 - Sant Andreu - Iluro.
 - Santboià - Palafrugell.
- Grup B**
- Manresa - Atlètic.
 - Sabadell - Gimnàstic.
 - Terrassa - Alumnas O.

REUNIO DEL SETE MILER DEL F. C. BARCELONA

Aquesta reunió tindrà lloc diumenge vinent, dia 10, a les onze del matí, al local de l'Agrupació Cultural Segura, carrer d'Amàlia, 38, primer, segona.

Es conviden tots els socis del setè mil del F. C. Barcelona a assistir-hi.

L'Estadi de Montjuïc, inservible per al futbol

Resultat del nostre col·lega "El Quèser" d'ahir:

"No haurà tampoc futbol en el Camp Nou. Ni su cinta de ceniza sirve para el futbol, ni su verde césped para el futbol. El microbio del "Dirt" ha atacado el atletismo del "Estadio". Los "titanes" que pueden hacer depositado los caballos que el tiempo evolucionaban sobre la barba, aleja al futbol.

Así lo ha acordado, según nuestras referencias, la Federación Catalana de Futbol, la que ha decidido, como medida preventiva, comunicar su resolución al Comité Nacional, para que sepa a que atenerse respecto a la celebración del "match" Ginecologia-España.

Por otra parte, sabemos que, contra lo que se había dicho, no se podrá al saneamiento del campo, porque el Comité Deportivo de la Exposición, de acuerdo con la empresa del Palace Sporting Club, tiene el proyecto de organizar el "match" Ginecologia-España para el campeonato de Europa en el Estadio, y ello implicaría la instalación de diez mil sillas sobre el campo, y esto ocasionaría serios desperfectos al campo cuando se sembrara.

Respecto a la celebración del campeonato de Europa, parece que la oferta ha sido hecha ya oficialmente al "manager" Artero, pero la cantidad a que asciende la misma no parece llegar a igualar la del promotor Christensen, y éste es el motivo con que tropiezan los organizadores barceloneses.

Por su parte, Artero ha salido hoy hacia París, donde ha de tener una conferencia con el promotor danés, para que se conceda importancia decisiva.

ATLETISME

NOTA OFICIAL DEL COMITE PROVINCIAL

En la darrera reunió celebrada pel Comitè Provincial, entre altres assumptes assumptes, els següents:

Accedir a la petició del diari "El Mundo Deportivo" per organitzar la tradicional prova "Jean Bouin" per al vintè dia 1 de gener.

Anticipar en principi a l'Agrupació Atlètica "Vida" perquè se celebri el dia 1 de desembre la Volta a l'Atlètic.

Peticionar i estimular el corredor J. F. Molins de Molins de Rei, pel seu intent del diumenge passat de batre el rècord dels 1.500 metres.

Recordar a tots els clubs federats que desitgin organitzar proves atlètiques l'obligació que els imposa el vigent reglament de transmissió al Comitè Provincial, amb motiu dels dies d'anticipació, la petició dels permisos, junt amb el trajecte i l'organització de les proves.

CARRERA A PEU DEL F. C. BARCELONA EN PERSPECTIVA

La tercera carrera a peu que celebra el F. C. Barcelona aquesta temporada, i que es correrà diumenge vinent, ens reserva, com a atractiu principal, la reneixença dels atletes i dels clubs que prengueren part en la carrera de la Federació Catalana d'Atletisme.

Després de venir, des del camp de C. D. Europa al del Sol de Baix, el F. C. Barcelona, a tot allarg, l'organització d'Alfons XIII, els atletes del Barcelona, Espanyol, Europa, Tarragona, Grup de Dalt i altres clubs, es disputaran proves individuals i socials ofertes en aquesta prova.

La carrera es donarà puntualment al matí en el primer dels

INDICATS CAMPS. Els concursants, així com els controls, hauran de presentar-se al jurat de sortida amb una hora d'anticipació, per rebre les instruccions pertinents al millor èxit i descabellament de la carrera.

INTENT DE RECORD D'ESPANYA DE L'HORA EN MARXA ATLETICA

A les deu del matí de diumenge vinent, en el camp del Sol de Baix, del F. C. Barcelona, disposat a l'efecte, el brau atleta del Club blau-grana Guerau Garcia intentarà batre el rècord d'Espanya de l'hora en marxa atlètica.

Guerau Garcia actuarà, durant els seixanta minuts, completament sol, ja que aquest intent és individual; els altres atletes participants hauran de fer-ho per equips de dos homes, que es relevaran a voluntat.

Volem creure que, una vegada més, En Guerau Garcia reeixirà i inscriurà una proesa més al seu brillant historial.

Del Club Femení d'Esports

Dilluns que ve, a dos quarts de vuit del vespre, l'expertíssim doctor J. A. Trabat donarà una conferència al saló d'actes de l'Ateneu Barcelonès (Canuda, 6). Tractarà de "L'educació integral de la dona".

Totes les senyoretes que desitgin practicar esgrima són pregades de passar per secretariat.

NATACIO

UNA NOTA DEL C. N. ATLETIC

Per ésser molts els participants que s'han adreçat al C. N. Atlètic sol·licitant la data del repartiment de premis de la passada Traversia del Port, l'esmentat Club, en la impossibilitat de contestar a tots, un per un, els manifestats que, com sigui que a cada classificació li serà lliurada una medalla, si aquests ascendeixen a 404, no ha estat possible portar a terme el dit acte, a causa que la fabricació de les dites medalles requereixen molt de temps.

A més, tenint el Club Natació Atlètic el propòsit de celebrar el repartiment de premis i la inauguració del seu nou estadi social en un mateix dia, creu molt possible poder portar-lo a terme a darrer del mes que som.

Amb oportunitat s'annunciarà a la premsa la data exacta.

Donem a continuació la veritable classificació dels equips que en la dita prova prengueren part i que de bon principi aparegué equivocada:

1. C. N. Atlètic; 2. C. N. Barcelona; 3. C. N. Tarragona; 4. C. N. Sabadell; 5. F. C. Llevant; 6. C. N. Barroques; 7. Olímpic Amateur; 8. Barceloneta A. C.; 9. C. N. Arenys; 10. Club de Mar. Equips militars: 1. Regiment de Badajoz; 2. Quart Regiment d'Artilleria Lleugera; 3. Regiment d'Alcàntara; 4. Regiment de Sàdors; 5. Quart Regiment a Peu; 6. Regiment de Jaén.

PROBABLE VISITA DEL BRUSSELS SWIMMING CLUB PER ALS DIES 4 I 5 DE GENER VINENT

Sabem que el Club Natació Barcelona està fent les gestions necessàries perquè a les vintenes festes de Reis ens visiti el Brussels Swimming Club, de Brussel·les, excellent equip belga ja conegut pels nostres aficionats.

Tan sols els noms de Van Schelle, Compignier, Mathieu i Willotte són ja suficients per fer-se càrrec de la volta de l'equip.

Darrerament el Brussels va vèncer el nostre equip per 5 a 4, jugat a Brussel·les, on hem esperat el match vinent com a revenja.

B O X A

YOUNG STRIBLING VENCE GRISSELLE PER PUNTS

En la reunió celebrada dimecres al vespre, a París, el pes fort americà Stribling, que debutava a Europa, vencé el francès Grisselle per punts. La victòria per k. o. de l'americà era en general descomptada, i l'haver vençut només per punts, tenint en compte la modestia del seu antagonista, i els bons moments que tingué en el combat, haurà produït una certa decepció als que presenciaren l'encontre.

Stribling ha de boxar més endavant a Londres contra Primo Tonerà.

VARIA

L'ex-campió d'Europa del pes welter Gerson acaba d'experimentar una gran desfeta per fora de combat en dos represes. El seu vencedor fou Camil Desmet.

A Xicgo, Von Porat triomfà de Charlie Flith per k. o. al cinquè round.

Als Campionats d'Europa amateurs que es disputaran a Budapest la primavera vinent hi ha fins ara inscrits els següents països: Honaria, França, Alemanya, Espanya, Àustria, Polònia, Itàlia, Dinamarca, Noruega, Suècia, Suïssa i Luxemburg.

Logan ha canviat de manager. D'ara en endavant el dirigirà en lloc de Taxonera. Logan haurà a l'illa a mitjan setembre, contra Jacovacci, segons diuen.

RUGBY

La mort de Carles Vendrell i Bros

En aquests moments el rugby català sofreix la pèrdua d'un dels seus valors més destacats.

Era En Carles Vendrell un dels jugadors que més simpaties comptava entre els nostres "rugbers" i no cal dir l'estimació que era entre els seus companys.

Mai en el terreny de joc—ni fora d'ell—havia tingut cap baralla amb ningú, cosa molt poc corrent, si es té en compte el fàcil que en el rugby es pot confondre una jugada fort amb una de brutal, les quals porten discussions que sols l'autoritat de l'àrbitre pot tallar, i és que En Vendrell tenia dintre la seva còrpora d'atleta una ànima bona d'infant, una ànima incapaç de sentir ni per un sol instant una guspira de rancúnia ni de mala intenció.

Va començar els seus primers passos en el rugby en l'avui desaparegut Sant Andreu, on jugà alguns partits com a reserva, fent-se molt aviat remarcar per la seva afició i perseverança en els entrenaments.

Dissolt el Sant Andreu i fundat a la temporada següent el Rugby Club Universitari, entrà a formar part d'aquest Club i fou inclòs des del primer partit en l'equip titular. Tot seguit es feu remarcar com el millor jugador de la davantera blanca, la qual cosa li valgué ésser seleccionat per a l'equip espanyol en el match que aquest jugà com a inauguració de l'Estadi de Montjuïc contra l'equip nacional d'Itàlia, i es donà el cas que era el jugador més jove de l'equip i el que més ràpidament havia fet la seva carrera esportiva.

En la present temporada era el primer partit que jugada, el qual malauradament ha estat el darrer, en el qual la Fatalitat inexorable ha segat una vida de dinou anys que amb tant d'afany col·laborà per a l'engrandiment i la prosperitat del rugby català.

L'acte de l'enterrament, que s'efectuà dimecres passat, constituïa un dignament en l'edició d'ahir—una prova ben palesa de les grans simpaties que gaudia el malaurat jugador per les nombroses persones que hi assistiren i en el qual feren acte de presència diverses comissions de clubs de totes les branques de l'esport.

LA PUBLICITAT s'uneix de tot cor al condol de la seva afeccionada família i del Rugby Club Universitari i sent en l'ànima com ho sent tota la Catalunya esportiva la pèrdua del que fou exemplar esportista En Carles Vendrell i Bros. Descansi en pau el malnanyat jugador.

ESPORT CICLISTA CATALA

Diumenge passat, dia 3, l'Esport Ciclista Català celebrà amb gran èxit la tradicional prova de regularitat per equips de tres corredors, cinquè any (challenge), Copa Societ. El resultat fou el següent:

1. Lluís Planes, Vicents Robles, Salvador Baret, de l'Esport Ciclista Català.
2. Ramon Munner, Joan Calvet, Joan Rovira, de la Unió Ciclista Boredeta.
3. Gabriel Serra, Salvador Figueras, Josep Maria Solà, de l'Esport Ciclista Català.
4. Francesc Esteve, Carles Bruna, Miquel Martínez, de l'Esport Ciclista Català.
5. Antoni Carbonell, Bertran Boue, Salvador Sedó, de l'Esport Ciclista Català.
6. Joan Abadal, Estanislau Figuerola, Raimon Caballero, del Grup Ciclista Escola Choral Martinec.
7. Ramon Valls, Bernard Ruiz, Rogeli Nebot, de Ciclos Catalunya.
8. Lluís Saurí, Francesc Peris, Lluís Alis, de l'Esport Ciclista Català.
9. Francesc Fernández, Pere Segarra, Vicents Gil, de l'Agrupació Velocipedica Hostafrañc.
10. Lluís Alcalde, Gràbiel Cervelló, Josep Bechini, de l'Esport Ciclista Català.
11. Tomás Badenes, Manuel Arnau, Manuel Miquel, de l'Agrupació Velocipedica Hostafrañc.

Es classificaren fins a 15 equips, i s'acabà la prova feliçment.

Per l'Hospital de la Santa Creu

Quan fa cinc anys un estimat oriündic de la localitat publicà un article en el qual es posava de manifest el lamentable estat financer del vintè i venerat Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, un regular nombre de lectors del sudit periòdic es commogué, i per diverses condectes arribaren a la benemèrita institució donatius, molts d'ells acompanyats de frases d'emoragiant generositat d'esperances. No fou un, ni deu, sinó diverses dotzenes els que se sentiren moguts a caritat. El signant de l'article va quedar en realitat satisfet de no haver predicat en desert. Però el resultat pràctic fou petit: pocs foren els milers de pessetes ingressats, i encara que moralment se sentí el consol de l'assistència particular (l'oficial gens al mèica) que acudia segons els seus mitjans a remeiar el mal, materialment, fou un èxit tan reduït que modificà molt poc la situació difícil que travessava la nostra estimada institució benèfica. Mancà l'oportunitat. Avui dia, un periodista de bona fe, carregat de nobles sentiments, celebra un interviu amb el mestre de la Beneficència hospitalària, el mai prou lloat En Francesc Puig i Alfonso, amb l'amistat del qual s'honora, persona la més assabentada de les necessitats dels nostres pobres, i en publicar-la ho fa amb l'oportunitat que l'heixi el seu article un baró benemerit al qual troba, ho diré en termes mèdics, "sensibilitat" per a rebre la impressió, que noble i gallardament tradueix en un esplèndid donatiu d'un milió de pessetes. Celebro i aplaudeixo la bella acció del poderós i caritatiu donant; felicito tant a ell com als simpàtics promotors del seu magnífic gest i amplio amb tota sinceritat la meua enhorabona dirigint-lo a tots els infel·lits que a l'Hospital Clínic trobaran consol a llurs sofrències i a llur pobresa, però em dol de veritat, des del més íntim de la meua ànima, que l'Hospital de la Santa Creu, de tan llarg i brillant història, tan nostre, tan necessitat, tan disposat sempre a afavorir el que a les seves portes truca, no les trobi a la vegada obertes quan a la caritat particular cal recordant als barcelonins la seva trista situació. Quan arribarà per a ell l'hora de l'oportunitat i trobarà un altre patriarcat caritatiu i poder que es faci càrrec també allà manquen llits i sobra deficit, manquen aliments i abrics i sobren infel·lits que els necessiten? Recentment s'ha augmentat en uns 400 el nombre de llits, que pugen ja a 1.100. Veuem aquest nou esforç quines conseqüències tindrà i a quants nous sacrificis obligarà per al seu sosteniment.

Barcelonins que haveu estat capaçs d'aixecar aquesta Exposició orgull de propis i admiració d'estrangers, forasters que hi acudiu a solàçar-vos contemplant-la, gireu la vista entera i enrecordar-vos de l'Hospital de la Santa Creu, que també aixeca al Cel els seus pavellons que no tanquen certament com els de l'Exposició meravellosa que admireu. sinó dolors i llàgrimes que entristeixen, on no hi ha músiques que recreen les oïdes, sinó planyes que encongixen l'ànima i que tenen tota encandit en llur esforç, obligació d'atendre i apagar per a tenir en aquesta vida la satisfacció del bé complet i més enllà una noble excepció a presentar a l'hora de la veritat eterna.

DR. A. LOPEZ LLORET

CICLISME

CARDONA GUANYA LA SEGONA ETAPA DE LA VOLTA A LLEVANT

Els 189 quilòmetres que separen Villanar d'Algemesi, segons l'itinerari escollit pels organitzadors de la Volta a Llevant, foren coberts per Cardona, el qual guanyà sis minuts d'avantatge als altres corredors, i es col·locà per aquest motiu al davant de la classificació general.

Deis corredors locals ha hagut d'abandonar Borràs, al qual una avaria a la forquilla li impedí de continuar la carrera.

Els corredors van haver de lluitar amb el pèssim estat de la carretera. Efectivament, els corredors Puchades, Sans de Reus, Mateu, Paulo, per no esmentar la major part dels inscrits, varen sofrir moltes avaries en llurs màquines. Fins al punt que el corredor Puchades va "liquidar" tots els tubulars. De manera que si no hagués estat l'efortiment d'uns espontanis que varen deixar-n'hi, també s'hauria vist obligat a abandonar la prova.

La carrera fins a Torres va mantenir-se nivellada, degut al mal estat de la carretera, però Tubau, de Mora, va tirar endavant i aconseguí desfer-se de l'escamot general. L'avantatge va mantenir-la fins a Sorja, on en vista que el mal estat de la carretera s'engeix invariable, va desistir del seu propòsit i es reintegrà a l'escamot.

En l'escalada de la costa Borràs sofria la ruptura de la forquilla de la màquina i es veu obligat a retirar-se. En aquest moment Cardona inicia una fuga, i és seguit de Riera, Tubau, Carrion, Rodríguez i Cebrían. En el darrer quilòmetre Cebrían no pot seguir la fuga i es re-rassaga.

A la sortida de Llíria escapa Mateu, al qual segueixen Cardona, Rodríguez, Riera, Tubau i Carrion, seguits per V. Cebrían, que va sol a dos minuts.

A Villanar, Cardona pren contacte amb el grup capitanat per Rogli.

A Chiva, Carrion s'ha desenganxat de la roda de Riera, i més endavant Tubau i Cebrían s'han desenganxat.

A Real Montany, Cardona passà amb dos minuts d'avantatge respecte Mateu, que el seguia.

Aquesta distància va anar-la augmentant, fins a arribar a Algemesi, final de l'etapa.

La classificació fou la següent:

1. Cardona, 7 h. 4 m.
2. Mateu, 7 h. 10 m.
3. Riera, 7 h. 10 m. 5 s.
4. Rodríguez, 7 h. 11 m.
5. V. Cebrían, 7 h. 12 m.
6. Tubau, 7 h. 18 m.
7. Sans, 7 h. 19 m. 30 s.
8. Gomis, 7 h. 20 m. 30 s.
9. Torres, 7 h. 25 m.
10. Salvador, igual temps.
11. Pong, id. id.
12. Paulo, id. id.
13. F. Soler, id. id.
14. J. Soler, 7 h. 26 m.
15. Escuriel, 7 h. 30 m. 26 s.

1. Mateu, 7 h. 10 m.
2. Riera, 7 h. 10 m. 5 s.
3. Rodríguez, 7 h. 11 m.
4. V. Cebrían, 7 h. 12 m.
5. Tubau, 7 h. 18 m.
6. Sans, 7 h. 19 m. 30 s.
7. Gomis, 7 h. 20 m. 30 s.
8. Torres, 7 h. 25 m.
9. Salvador, igual temps.
10. Pong, id. id.
11. Paulo, id. id.
12. F. Soler, id. id.
13. J. Soler, 7 h. 26 m.
14. Escuriel, 7 h. 30 m. 26 s.

La Premsa catalana

ELS VINS DEL PENEDÈS

De "Gasetta de Vilafranca":

"L'Exposició de Barcelona ha donat èxit al Congrés Internacional de la Vinya i del Vi, segon en l'ordre cronològic i primer en l'ordre d'importància i d'èsser veritablement internacional, puix que el celebrat a Bordes no era exclusiu de la vinya i el vi, ni a penes comptava amb més representacions que dos delegats espanyols i algun de Portugal, entorn del nucli francès.

En Congrés internacional de Barcelona ha reeixit, malgrat de la precipitació, l'agomolament, la manca de lectures i de discussions, les irregularitats—en un mot—ocasionades per l'assemblea única, amb tots els temes tractats, ben i mal tractats, successivament; en lloc de les tres seccions separades que corresponien d'acord amb el programa.

En un Congrés de la Vinya i del Vi, tingut a Barcelona, no podien mancar-hi vilafranquins. Hi veíem una peca exportadors de vins—l'exportació catalana estava exclosa, primer, de l'organització del Congrés—, alguns propietaris viticultors, de Vilafranca i del Penedès, algun planterista, un parell d'alcoholers, algun representant de sindicat-celler cooperatiu.

El senyor Cristòfor Mestre, enginyer director de la nostra Estació de Viticultura i Enologia, hi descabdellà una ponència.

A l'exhibició de la viticultura espanyola, instal·lada magníficament als baixos del Palau de l'Agricultura, figuren, barrejades, a l'estand de la "Província de Barcelona", unes quantes ampelles d'aquí.

A la sala dels vins i llors, figuren els noms dels membres del Sindicat d'Exportadors de Vilafranca, al costat dels altres de Catalunya.

El dilluns, dia 28, el Congrés ha portat a terme una excursió al Penedès, entrant per Sitges—terra de la Malvasia—i sortint per Sant Esteve Sesrovires—terra de les hisendes i palaus dels germans Bach—, després d'haver recorregut les Caves Codorniu.

Vilafranca els excursionistes arribaren tard, i en sortiren tard—magatzem de Bosch-Guèll, S. A., Estació Enològica i dels plats al local del "Centre Agrícola".

El pas per la vila fou confiat pel Comitè executiu del Congrés a una Agència de viatges, que ho resolgué combinant un tiquet i un preuut econòmic. Vilafranca i les seves associacions no foren tingudes en compte pels organitzadors de les excursions del Congrés, que, segons es veu, no necessitaven d'obsequis ni d'acompanyaments locals.

Els discursos se suprimiren a "Centre Agrícola". El senyor Salmons, enginyer inspector, president del Congrés, pronuncià breus paraules, per tal de fer remarcar que havia estat un vilafranquí, En Jaume Sabater, qui acabava de lliurar cent mil francs, destinats a la propaganda internacional a favor del consum del vi i a gestions contràries a les dels prohibicionistes.

I per Vilafranca, alimentats per Agència, amb un bitllet que no permetia una copa de xampany, ni un boc de formatge, desfilaren el representant del Govern francès, Mr. Barthe—diputat cap dels dos cents cinquanta que componen el grup vitivinícola—, els delegats oficials d'Algèria, d'Itàlia, de Grècia, de Romania, de l'Argentina, de Xile, i d'altres dels catorze Estats que formen l'"Office International du Vin", presidit per Mr. Barthe; endòlegs tan eminents com Mr. Semichon, senyor Dalmasso, etc.

Vilafranca, la capital del Penedès vil·la, davant d'uns hostes així, en una ocasió única a la vida, havia d'exercir un tot altre control que el passiu de limitar-se a sofrir amb resignació un tracte de ruralitat inconscient.

Seria ben humiliant per als vilafranquins, per als penedencs, que aquest tracte fos el que mereixessin les nostres organitzacions de gent relacionada amb la vinya i el vi, la prosperitat de la comarca i el bon nom de la Vilafranca hospitalària, de la Vilafranca sensible a tots els esdeveniments que poden dur-li un benifit, directe o indirecte, o tan sols un record honorable i agraït per a primeres figures de la viticultura mundial."

LA GIRONA HEROICA

De "Diario de Girona":

"Ahir honorava Girona els herois del segle, seguint un plaçó ocultat anual. El costum vol, però, que l'acte es rodegé de tots els esdeveniments que acompanyen la vida dels vilafranquins, ja sota les voltes augustes de l'ex-Collegiata de Sant Felici.

Girona, en la seva festa major, commemora els herois que ompliren de glòria el seu nom, i ll guanyaren els seus títols més pomposos.

Les gasetes dels passats gironins, amb la perspectiva dels temps prenen relleu i constatació; que els fets són els fets, i quan són gloriosos, ni els

La Premsa catalana

ELS VINS DEL PENEDÈS

De "Gasetta de Vilafranca":

"L'Exposició de Barcelona ha donat èxit al Congrés Internacional de la Vinya i del Vi, segon en l'ordre cronològic i primer en l'ordre d'importància i d'èsser veritablement internacional, puix que el celebrat a Bordes no era exclusiu de la vinya i el vi, ni a penes comptava amb més representacions que dos delegats espanyols i algun de Portugal, entorn del nucli francès.

En Congrés internacional de Barcelona ha reeixit, malgrat de la precipitació, l'agomolament, la manca de lectures i de discussions, les irregularitats—en un mot—ocasionades per l'assemblea única, amb tots els temes tractats, ben i mal tractats, successivament; en lloc de les tres seccions separades que corresponien d'acord amb el programa.

En un Congrés de la Vinya i del Vi, tingut a Barcelona, no podien mancar-hi vilafranquins. Hi veíem una peca exportadors de vins—l'exportació catalana estava exclosa, primer, de l'organització del Congrés—, alguns propietaris viticultors, de Vilafranca i del Penedès, algun planterista, un parell d'alcoholers, algun representant de sindicat-celler cooperatiu.

El senyor Cristòfor Mestre, enginyer director de la nostra Estació de Viticultura i Enologia, hi descabdellà una ponència.

A l'exhibició de la viticultura espanyola, instal·lada magníficament als baixos del Palau de l'Agricultura, figuren, barrejades, a l'estand de la "Província de Barcelona", unes quantes ampelles d'aquí.

A la sala dels vins i llors, figuren els noms dels membres del Sindicat d'Exportadors de Vilafranca, al costat dels altres de Catalunya.

El dilluns, dia 28, el Congrés ha portat a terme una excursió al Penedès, entrant per Sitges—terra de la Malvasia—i sortint per Sant Esteve Sesrovires—terra de les hisendes i palaus dels germans Bach—, després d'haver recorregut les Caves Codorniu.

Vilafranca els excursionistes arribaren tard, i en sortiren tard—magatzem de Bosch-Guèll, S. A., Estació Enològica i dels plats al local del "Centre Agrícola".

El pas per la vila fou confiat pel Comitè executiu del Congrés a una Agència de viatges, que ho resolgué combinant un tiquet i un preuut econòmic. Vilafranca i les seves associacions no foren tingudes en compte pels organitzadors de les excursions del Congrés, que, segons es veu, no necessitaven d'obsequis ni d'acompanyaments locals.

Els discursos se suprimiren a "Centre Agrícola". El senyor Salmons, enginyer inspector, president del Congrés, pronuncià breus paraules, per tal de fer remarcar que havia estat un vilafranquí, En Jaume Sabater, qui acabava de lliurar cent mil francs, destinats a la propaganda internacional a favor del consum del vi i a gestions contràries a les dels prohibicionistes.

I per Vilafranca, alimentats per Agència, amb un bitllet que no permetia una copa de xampany, ni un boc de formatge, desfilaren el representant del Govern francès, Mr. Barthe—diputat cap dels dos cents cinquanta que componen el grup vitivinícola—, els delegats oficials d'Algèria, d'Itàlia, de Grècia, de Romania, de l'Argentina, de Xile, i d'altres dels catorze Estats que formen l'"Office International du Vin", presidit per Mr. Barthe; endòlegs tan eminents com Mr. Semichon, senyor Dalmasso, etc.

Vilafranca, la capital del Penedès vil·la, davant d'uns hostes així, en una ocasió única a la vida, havia d'exercir un tot altre control que el passiu de limitar-se a sofrir amb resignació un tracte de ruralitat inconscient.

Seria ben humiliant per als vilafranquins, per als penedencs, que aquest tracte fos el que mereixessin les nostres organitzacions de gent relacionada amb la vinya i el vi, la prosperitat de la comarca i el bon nom de la Vilafranca hospitalària, de la Vilafranca sensible a tots els esdeveniments que poden dur-li un benifit, directe o indirecte, o tan sols un record honorable i agraït per a primeres figures de la viticultura mundial."

LA GIRONA HEROICA

De "Diario de Girona":

"Ahir honorava Girona els herois del segle, seguint un plaçó ocultat anual. El costum vol, però, que l'acte es rodegé de tots els esdeveniments que acompanyen la vida dels vilafranquins, ja sota les voltes augustes de l'ex-Collegiata de Sant Felici.

Girona, en la seva festa major, commemora els herois que ompliren de glòria el seu nom, i ll guanyaren els seus títols més pomposos.

Les gasetes dels passats gironins, amb la perspectiva dels temps prenen relleu i constatació; que els fets són els fets, i quan són gloriosos, ni els

La Premsa catalana

ELS VINS DEL PENEDÈS

De "Gasetta de Vilafranca":

"L'Exposició de Barcelona ha donat èxit al Congrés Internacional de la Vinya i del Vi, segon en l'ordre cronològic i primer en l'ordre d'importància i d'èsser veritablement internacional, puix que el celebrat a Bordes no era exclusiu de la vinya i el vi, ni a penes comptava amb més representacions que dos delegats espanyols i algun de Portugal, entorn del nucli francès.

En Congrés internacional de Barcelona ha reeixit, malgrat de la precipitació, l'agomolament, la manca de lectures i de discussions, les irregularitats—en un mot—ocasionades per l'assemblea única, amb tots els temes tractats, ben i mal tractats, successivament; en lloc de les tres seccions separades que corresponien d'acord amb el programa.

En un Congrés de la Vinya i del Vi, tingut a Barcelona, no podien mancar-hi vilafranquins. Hi veíem una peca exportadors de vins—l'exportació catalana estava exclosa, primer, de l'organització del Congrés—, alguns propietaris viticultors, de Vilafranca i del Penedès, algun planterista, un parell d'alcoholers, algun representant de sindicat-celler cooperatiu.

El senyor Cristòfor Mestre, enginyer director de la nostra Estació de Viticultura i Enologia, hi descabdellà una ponència.

A l'exhibició de la viticultura espanyola, instal·lada magníficament als baixos del Palau de l'Agricultura, figuren, barrejades, a l'estand de la "Província de Barcelona", unes quantes ampelles d'aquí.

A la sala dels vins i llors, figuren els noms dels membres del Sindicat d'Exportadors de Vilafranca, al costat dels altres de Catalunya.

El dilluns, dia 28, el Congrés ha portat a terme una excursió al Penedès, entrant per Sitges—terra de la Malvasia—i sortint per Sant Esteve Sesrovires—terra de les hisendes i palaus dels germans Bach—, després d'haver recorregut les Caves Codorniu.

Vilafranca els excursionistes arribaren tard, i en sortiren tard—magatzem de Bosch-Guèll, S. A., Estació Enològica i dels plats al local del "Centre Agrícola".

El pas per la vila fou confiat pel Comitè executiu del Congrés a una Agència de viatges, que ho resolgué combinant un tiquet i un preuut econòmic. Vilafranca i les seves associacions no foren tingudes en compte pels organitzadors de les excursions del Congrés, que, segons es veu, no necessitaven d'obsequis ni d'acompanyaments locals.

Els discursos se suprimiren a "Centre Agrícola". El senyor Salmons, enginyer inspector, president del Congrés, pronuncià breus paraules, per tal de fer remarcar que havia estat un vilafranquí, En Jaume Sabater, qui acabava de lliurar cent mil francs, destinats a la propaganda internacional a favor del consum del vi i a gestions contràries a les dels prohibicionistes.

I per Vilafranca, alimentats per Agència, amb un bitllet que no permetia una copa de xampany, ni un boc de formatge, desfilaren el representant del Govern francès, Mr. Barthe—diputat cap dels dos cents cinquanta que componen el grup vitivinícola—, els delegats oficials d'Algèria, d'Itàlia, de Grècia, de Romania, de l'Argentina, de Xile, i d'altres dels catorze Estats que formen l'"Office International du Vin", presidit per Mr. Barthe; endòlegs tan eminents com Mr. Semichon, senyor Dalmasso, etc.

Vilafranca, la capital del Penedès vil·la, davant d'uns hostes així, en una ocasió única a la vida, havia d'exercir un tot altre control que el passiu de limitar-se a sofrir amb resignació un tracte de ruralitat inconscient.

Seria ben humiliant per als vilafranquins, per als penedencs, que aquest tracte fos el que mereixessin les nostres organitzacions de gent relacionada amb la vinya i el vi, la prosperitat de la comarca i el bon nom de la Vilafranca hospitalària, de la Vilafranca sensible a tots els esdeveniments que poden dur-li un benifit, directe o indirecte, o tan sols un record honorable i agraït per a primeres figures de la viticultura mundial."

LA GIRONA HEROICA

De "Diario de Girona":

"Ahir honorava Girona els herois del segle, seguint un plaçó ocultat anual. El costum vol, però, que l'acte es rodegé de tots els esdeveniments que acompanyen la vida dels vilafranquins, ja sota les voltes augustes de l'ex-Collegiata de Sant Felici.

Girona, en la seva festa major, commemora els herois que ompliren de glòria el seu nom, i ll guanyaren els seus títols més pomposos.

Les gasetes dels passats gironins, amb la perspectiva dels temps prenen relleu i constatació; que els fets són els fets, i quan són gloriosos, ni els

La Premsa catalana

ELS VINS DEL PENEDÈS

De "Gasetta de Vilafranca":

"L'Exposició de Barcelona ha donat èxit al Congrés Internacional de la Vinya i del Vi, segon en l'ordre cronològic i primer en l'ordre d'importància i d'èsser veritablement internacional, puix que el celebrat a Bordes no era exclusiu de la vinya i el vi, ni a penes comptava amb més representacions que dos delegats espanyols i algun de Portugal, entorn del nucli francès.

En Congrés internacional de Barcelona ha reeixit, malgrat de la precipitació, l'agomolament, la manca de lectures i de discussions, les irregularitats—en un mot—ocasionades per l'assemblea única, amb tots els temes tractats, ben i mal tractats, successivament; en lloc de les tres seccions separades que corresponien d'acord amb el programa.

En un Congrés de la Vinya i del Vi, tingut a Barcelona, no podien mancar-hi vilafranquins. Hi veíem una peca exportadors de vins—l'exportació catalana estava exclosa, primer, de l'organització del Congrés—, alguns propietaris viticultors

